

ข่าวสำนักงานอัยการสูงสุด

สำนักสารนิเทศและประชาสัมพันธ์ สำนักงานอัยการสูงสุด

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์ ชั้น 2

เลขที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

โทรศัพท์ : 0 2142 1543-4 โทรสาร 0 2143 9390

E-mail : pr@ago.go.th

เว็บไซต์ : www.pr.ago.go.th

พบเห็นเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน อส. ทุจริตและประพฤติมิชอบ

ร้องเรียนไปยัง สำนักงานคณะกรรมการอัยการ โทร. ๐ ๒๑๔๒ ๑๘๓๐, ๐ ๒๑๔๒ ๑๘๓๑

e-mail : cmiss@ago.go.th

ในวันศุกร์ที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ มีการเผยแพร่ข่าวที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานอัยการสูงสุด ผ่านสื่อมวลชน จำนวน ๑๐ เรื่อง ดังนี้

๑. เรียงคนมาเป็นข่าว : ดินเนอร์ทอล์ก
๒. อัยการยื่นฟ้อง ‘ปริญญ์’ อีกคดีกระทำความผิดทางเพศ ให้ประกันวงเงิน ๒ แสน
<https://www.naewna.com/local/๗๖๘๒๘๗>
๓. เรียกเงินจำนวนมาก (๒) ไขคำพิพากษา คู่ ๔ ปี ไม่รอลงอาญาอดีต ผอ.ทรัพยากรน้ำภาค ๘
<https://www.isranews.org/article/isranews/๑๒๓๖๑๐-inves๐๙-๕๕๕-๑๑๓.html>
๔. แจ้งเพิ่มปลอมเอกสารโกง สอ.ตร.พัทลุง
๕. ศาลคดีทุจริตฯ ยกฟ้อง ขรก. กทม. - เอกชน คดีฮั้วอุปกรณ์แพทย์ชี้ไม่กีดกันผู้เสนอราคารายอื่น
<https://www.isranews.org/article/isranews/๑๒๓๖๒๖-isranews-Court๓๕๕๕.html>
๖. บทสรุปคดีดาราไต้หวันถูกตำรวจริตไถเงินค่าบุหรี่ยไฟฟ้า ชุวิทย์เปิดตัวพยานสำคัญ สูศาลสั่งจำคุก ๔ นายตำรวจ
<https://thestandard.co/case-of-taiwanese-stars-being-extorted/>
๗. บทความพิเศษ : เศรษฐา ตีเดียห์ ทูบโต้ะแจกเงินดิจิทัล ๑ หมื่น ฝาด่าน ฝ่ายค้าน - องค์กรอิสระ
๘. คดีหุ้นโรงไฟฟ้า WEH คนหนึ่งชนะศาลอังกฤษ คนหนึ่งชนะศาลไทย ใครคือผู้ชนะตัวจริง
<https://www.pptvhd๓๖.com/news/%E๐%B๘%AA%E๐%B๘%B๑%E๐%B๘%๘๗%E๐%B๘%๘๔%E๐%B๘%A๑/๒๐๙๙๑๘>
๙. "เจ้าคุณพระพรหมฯ" ฝาก "พวงเพ็ชร" แก้ว กม.สงฆ์ พระถูกกล่าวหาผิดอาญา "ยังไม่ต้องสละสมณเพศ"
<https://www.dailynews.co.th/news/๒๘๘๔๕๕๔/>
๑๐. อ้างเป็นแม่ที่ปรึกษานักการเมือง สั่งปลาไม่จ่าย ๑๖ ล้าน
<https://plus.thairath.co.th/topic/politics&society/๑๐๓๙๑๘>

ด้วยการสแกน QR Code

สำนักงานอัยการสูงสุด ที่พื้งด้านกฎหมายของรัฐและประชาชน

@OAGTH

สำนักงานอัยการสูงสุด OAGTH

สำนักงานอัยการสูงสุด OAGTH

สายด่วนปรึกษากฎหมาย 1157

เรียงคน มาเป็นข่าว

ดินเนอร์ทอล์ก - อำนาจ เจตน์เจริญรักษ์ อัยการสูงสุด เป็นประธานพร้อมร่วมกิจกรรมดินเนอร์ทอล์ก ตามโครงการอบรมหลักสูตรนักบริหารงานยุติธรรมระดับสูง “หลักสูตรการฝึกอบรมอัยการผู้ช่วย รุ่นที่ 64 พ.ศ.2566” โดยมี อธิพร แก้วทิพย์ รองอัยการสูงสุด, โกวิท ศรีไพโรจน์ อธิบดีฝ่ายอัยการ สถาบันพัฒนาข้าราชการ, ประยุทธ์ เพชรคุณ โฆษกอัยการสูงสุด และ ขวัญเรือน เหลียวตระกูล ผอ.ฝ่ายประชาสัมพันธ์ โรงแรม ดิ เอ็มเมอร์อัลด์ ดอนริပ် ที่ห้องแกรนด์บอลรูม โรงแรม ดิ เอ็มเมอร์อัลด์

ในประเทศ - อัยการยื่นฟ้อง‘ปริณญ์’อีกคดีกระทำผิดทางเพศ ให้ประกันวงเงิน 2 แสน

 naewna.com/local/768287

อัยการยื่นฟ้อง‘ปริณญ์’อีกคดีกระทำผิดทางเพศ ให้ประกันวงเงิน 2 แสน

วันพฤหัสบดี ที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2566, 18.54 น.

Tag : [ปริณญ์](#) [ความผิดทางเพศ](#) [อัยการ](#) [ฟ้องปริณญ์](#)

‘อัยการคดีอาญากรุงเทพใต้’ยื่นฟ้อง‘ปริณญ์’อีกคดี ช่มชื่นอนาจาร เจ้าตัวให้การปฏิเสธ ศาลนัดตรวจพยานหลักฐาน 18 ธันวาคม นี้ ก่อนให้ประกัน 2 แสน ห้ามออกนอกประเทศ

9 พฤศจิกายน 2566 ที่ศาลอาญากรุงเทพใต้ ถนนเจริญกรุง พนักงานอัยการ สำนักงานคดีอาญากรุงเทพใต้ 3 นำตัว นายปริณญ์ พานิชภักดิ์ อดีตรองหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ มายื่นฟ้องเป็นจำเลยต่อศาล ในความผิดฐานกระทำอนาจารแก่หญิงอายุกว่าสิบห้าปีโดยขู่เข็ญด้วยประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้ายและโดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ต่อหน้าธารกำนัล และข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นซึ่งมิใช่คู่สมรส โดยขู่เข็ญด้วยประการใดๆโดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้

ศาลประทับฟ้องเป็นคดีหมายเลขดำ อ 1857/2566 และสอบคำให้การจำเลยแล้วโดยให้การปฏิเสธต่อผู้คดี

ทั้งนี้ ศาลได้นัดไต่ถามผู้เสียหายทางแพ่ง วันที่ 20 พฤศจิกายน นี้ และนัดตรวจพยานหลักฐานทั้ง 2 ฝ่ายวันที่ 18 ธันวาคม นี้ เวลา 13.30 น.

ภายหลังอัยการโจทก์ยื่นฟ้องคดีแล้ว นายปริญญ์ จำเลยยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราว ศาลพิจารณาแล้ว อนุญาตปล่อยชั่วคราวนายปริญญ์ จำเลยไป โดยตีวงเงินประกัน 200,000 บาท และห้ามออกนอกประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาล

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ก่อนหน้านี้ศาลอาญากรุงเทพใต้ มีคำพิพากษาให้จำคุกนายปริญญ์ ฐานละเมิดทางเพศหญิงสาว 2 ราย รวม 2 คดี โดยจำคุก 2 ปี และ 2 ปี 8 เดือน ไม่รอลงอาญา และเมื่อวันที่ 29 กันยายน 2566 ศาลพิพากษาสั่งจำคุก นายปริญญ์ อีกคดี 4 ปี ฐานข่มขืนแอนนา ผู้เสียหาย อดีตภรรยาไฮโซลูกนัท พร้อมทั้งชดใช้เงินอีก 2 ล้านบาท และล่าสุดวันที่ 17 ตุลาคม 2566 ศาลอาญากรุงเทพใต้ พิพากษายกฟ้อง นายปริญญ์ ฐานกระทำอนาจารหญิงสาวรายหนึ่ง เนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะลงโทษ

อย่างไรก็ตาม ยังมีคดีอื่นๆที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอีกหลายคดีทั้งของศาลอาญากรุงเทพใต้ ศาลอาญา และศาลอื่นๆ

เรียกเงินจำนวนมาก (2) ไชคำพิพากษา คฎ 4 ปี ไม่รอลงอาญา อดีตผ.ทรัพยากรน้ำภาค 8

 isranews.org/article/isranews/123610-inves09-545-113.html

isranews

9 พฤศจิกายน 2566

"...ต่อไปนี้เป็นรายละเอียดคำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค 9 ที่ตัดสินลงโทษจำคุก นายสามารถ เป็นเวลา 4 ปี ไม่รอลงอาญา แม้ว่าจำเลยรับราชการมาโดยตลอด ปัจจุบันอายุ 70 ปี มีอาการเจ็บป่วย แต่เนื่องจากเรียกเก็บเงินจำนวนมากอันอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการและประชาชน ..."

กรณีเมื่อวันที่ 17 ก.ค.2566 ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค 9 มีคำพิพากษาคัดสินลงโทษจำคุก 4 ปี ไม่รอลงอาญา นายสามารถ ใจสมุทร เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค 8 ในคดีเรียกเก็บเงินจากผู้ประสงค์จะรับงานตามโครงการของสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค 8 จำนวน 4 โครงการ ซึ่งถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. ลงมติชี้มูลความผิดทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา 149 และ 157

ในตอนที่แล้ว สำนักข่าวอิศรา (www.isranews.org) นำรายละเอียดฉบับเต็มเกี่ยวกับพฤติการณ์การกระทำความผิด นายสามารถ ใจสมุทร ที่ปรากฏอยู่ในคำพิพากษาของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค 9 ข้างต้น มานำเสนอให้สาธารณชนได้รับทราบไปแล้ว **ซึ่งมีข้อมูล**

สำคัญเกี่ยวกับการที่นายสามารถ อาศัยอำนาจหน้าที่ในเรียกเงินจากเอกชน เพื่อแลงานโครงการ โดยอ้างการต่อรองจากข้างบนต้องจ่าย 32% วันลงนามสัญญาต้องจ่าย 30% ส่วนที่เหลืออีก 2% ให้จ่ายภายหลัง และมีการให้นาย พ. (ตัวย่อ) อ้างว่าเป็นผู้แทนฝ่ายการเมืองเข้ามาร่วมหารือด้วย เพื่อให้เกิดความสมจริงและน่าเชื่อถือ

ต่อไปนี้เป็นรายละเอียดคำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค 9 ที่ตัดสินลงโทษจำคุก นายสามารถ เป็นเวลา 4 ปี ไม่รอลงอาญา แม้ว่าจำเลยรับราชการมาโดยตลอด ปัจจุบันอายุ 70 ปี มีอาการเจ็บป่วย แต่เนื่องจากเรียกเงินจำนวนมากอันอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการและประชาชน

การสั่งซื้อหรือสั่งจ้างเป็นอำนาจของจำเลย

ศาลฯ พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้องจำเลยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค 8 กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมาย โดยหัวหน้าส่วนราชการมีอำนาจหน้าที่ในการสั่งซื้อหรือสั่งจ้าง และหากเป็นการสั่งซื้อหรือสั่งจ้างโดยวิธีพิเศษครั้งหนึ่งภายในวงเงินไม่เกิน 25,000,000 บาท การสั่งซื้อหรือสั่งจ้างดังกล่าวเป็นอำนาจของจำเลย

ทั้งนี้ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบและคำสั่งของทางราชการ ในปีงบประมาณ 2554 สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค 8 ได้รับจัดสรรเงินงบประมาณจากกรมทรัพยากรน้ำจัดทำโครงการเพื่อปรับปรุงฟื้นฟูแหล่งน้ำในพื้นที่รับผิดชอบวงเงิน งบประมาณ 702,000,000 บาทเศษ

โดยแบ่งเป็นเขตพื้นที่เฉพาะกิจ คือ จังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส และ 4 อำเภอในจังหวัดสงขลา (เทพา สะบ้าย้อย นาทวี จะนะ) วงเงินงบประมาณ 630,000,000 บาทเศษ และในเขตพื้นที่รับผิดชอบอีก 5 จังหวัด คือ จังหวัดตรัง นครศรีธรรมราช พัทลุง สตูล และสงขลา วงเงิน 74,000,000 บาทเศษ

สำหรับโครงการในพื้นที่จังหวัดสงขลา ยะลา และนราธิวาส ได้แก่ (1) โครงการฟื้นฟูแหล่งน้ำ (ป้องกันการกัดเซาะ) ตำบลอาซ่อง อำเภอรามัน จังหวัดยะลา (2) โครงการปรับปรุงฟื้นฟูแหล่งน้ำตำบลช้างเผือก อำเภอจะนะ จังหวัดนราธิวาส (3) โครงการฟื้นฟูแหล่งน้ำกะลุวอเหนือ อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส และ (4) โครงการฟื้นฟูแหล่งน้ำบ้านเทพา อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา

โครงการทั้ง 4 โครงการ เป็นโครงการจัดจ้างของสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค 8 ซึ่งดำเนินการจัดจ้างในปี 2554 อยู่ในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค 8 ที่จำเลยเป็นผู้ดำเนินการ โครงการทั้ง 4 โครงการดังกล่าวใช้วิธีการดำเนินการโดยการจ้างด้วยวิธีพิเศษ เนื่องจากตั้งอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยตามมติคณะรัฐมนตรีที่ให้จัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษได้

ดังนั้น จำเลยจึงเป็นผู้มีอำนาจคัดเลือกผู้รับจ้างด้วยตนเอง และหลักเกณฑ์การคัดเลือกผู้รับจ้างเป็นดุลพินิจของจำเลย เนื่องจากตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกไว้แต่อย่างใด

ปัญหาต้องวินิจฉัย

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่

โจทก์มีนาย อ. และนาย ต. เป็นพยานเบิกความทำนองเดียวกันได้ความว่าเดือนมีนาคม 2554 นาย ว. ประกอบอาชีพรับเหมาก่อสร้าง ในนามห้างหุ้นส่วนจำกัด ฮ. ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 ตำบลสะเตงนอก อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา นาย อ. ซึ่งเป็นสมาชิกสภาจังหวัดยะลา ประกอบอาชีพรับเหมาก่อสร้าง ในนามห้างหุ้นส่วนจำกัด ฮ. และนาย ต. ซึ่งเป็นรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตะมะยุง อำเภอศรีสาคร จังหวัดนราธิวาส ประกอบอาชีพรับเหมาก่อสร้างด้วย เดินทางเข้าพบจำเลยที่ห้องทำงานบริเวณชั้น 2 สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค 8 (หาดใหญ่) เพื่อเจรจาขอรับงานโครงการต่าง ๆ ในเขตพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และสี่อำเภอของจังหวัดสงขลา (เทพา สะบ้าย้อย นาทวี จะนะ) จากจำเลย

โดยเข้าใจว่าเป็นการจัดซื้อจัดจ้างที่รัฐบาลให้อำนาจหัวหน้าหน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นผู้มีอำนาจเด็ดขาดในการอนุมัติจัดจ้างโครงการต่าง ๆ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบโดยไม่ต้องมีการประกวดราคาและสอบราคา นาย อ. และนาย ต. กับพวกเดินทางไปพบกับจำเลยที่ห้องทำงานของจำเลยหลายครั้ง

ระหว่างการสนทนาได้บันทึกเสียงไว้ทุกครั้ง

หลักฐานคลิปเสียงมัด

สรุปได้ว่า ตามเทปบันทึกเสียงครั้งที่ 1 นาย ว. กับพวกเดินทางเข้าพบจำเลยที่ห้องทำงานบริเวณชั้น 2 สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค 4 (หาดใหญ่) ซึ่งมีการบันทึกเสียงไว้เป็นเวลา 27.06 นาที เป็นการหารือถึงหลักการโดยทั่วไปในการขอรับงานจากโครงการมีนาย ว. เป็นผู้ทำหน้าที่ในการเจรจากับจำเลย จำเลยแจ้งว่าในหลักการจะต้องจ่าย 30-35 % ในวันลงนามสัญญา แต่กำลังต่อรองกับข้างบนว่าจะให้เหลือเพียง 32%

ในเบื้องต้นจำเลยแจ้งให้นาย อ. ได้งานที่โครงการฟื้นฟูแหล่งน้ำตำบลอาซ่อง จำเลยสอบถามนาย อ. ว่ามีเงินที่จะต้องไปจ่ายจำนวนเท่าไร และแจ้งว่าตามหลักเกณฑ์จะต้องจ่ายวันลงนามสัญญา

ตามเทปบันทึกเสียงครั้งที่ 2 นาย ว. และนาย อ. เดินทางเข้าพบจำเลยที่ห้องทำงานบริเวณชั้น 2 สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค 8 (หาดใหญ่) มีการบันทึกเสียงขณะที่มีการสนทนาเป็นเวลา 25.34 นาที สำหรับการเจรจาในครั้งนี้นี้ยังไม่ได้มีข้อตกลงชัดเจนและไม่มีข้อมูลตัวเลขที่จะต้องจ่ายเงินเพื่อแลกกับการลงนามสัญญาในโครงการว่าจำนวนเท่าไร จำเลยแจ้งว่าให้รอฟังคำตอบอีกครั้งหนึ่ง

ตามเทปบันทึกเสียงครั้งที่ 3 นาย ว. และนาย อ. เดินทางเข้าพบจำเลยที่ห้องทำงานบริเวณชั้น 2 สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค 8 (หาดใหญ่) มีการบันทึกเสียงเป็นเวลา 48.03 นาที การพบปะเจรจาในครั้งนี้จำเลยแนะนำนาย พ. ซึ่งจำเลยอ้างว่าเป็นผู้แทนฝ่ายการเมืองเข้ามาร่วมหารือด้วย และจำเลยแจ้งต่อนาย ว. นาย อ. และนาย ต. ว่ามีการพูดคุยถึงเรื่องข้างบนมีนโยบายถ่ายทอดลงมาแล้ว

ทั้งหมดอยู่ที่ตัวเงินว่าพร้อมที่จะรับเงื่อนไขเรื่องเงินหรือไม่ และสนใจโครงการที่อาซ่อง หรือไม่(โครงการที่ 1 โครงการฟื้นฟูแหล่งน้ำ (ป้องกันการกัดเซาะ) ตำบลอาซ่อง อำเภอรามันจังหวัดยะลา) และมีการพูดว่าในวันลงนามสัญญานั้นจะต้องจ่าย 30% มีเงินจ่ายหรือไม่ ซึ่งนาย ว. ได้คำนวณตัวเลขคร่าว ๆ ประมาณ 3,100,000 บาท นาย พ. ชมนาย ว. ว่าคำนวณเก่ง

ในการเจรจาครั้งนี้มีนาย ว. เป็นผู้เจรจาลักกับจำเลย ส่วนนาย อ. นั่งฟังการเจรจาบนโซฟาในห้องทำงานจำเลยใกล้กับนาย ว. ได้ยินเสียงสนทนาและเห็นพฤติการณ์ทั้งหมดอย่างชัดเจน

จำเลยกับนาย พ. ยินดีที่จะสนับสนุนให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฮ. ใ้ทำงาน 4 โครงการประกอบด้วย (1) โครงการฟื้นฟูแหล่งน้ำตำบลช้างเผือก (2) โครงการฟื้นฟูแหล่งน้ำทะเลวอเหนือ (3) โครงการฟื้นฟูแหล่งน้ำบ้านเทพา และ (4) โครงการฟื้นฟูแหล่งน้ำตำบลอาซ่อง ทั้ง 4 โครงการมียอดเงินรวม 35,000,000 บาท ซึ่งจำเลยแจ้งว่ามีตัวเลขจากข้างบนออกมาชัดเจนแล้วต้องจ่าย 32% วันลงนามสัญญาต้องจ่าย 30% ส่วนที่เหลืออีก 2% ให้จ่ายภายหลัง ซึ่งหากรวมโครงการที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฮ. จะได้รับทั้ง 4 โครงการ มียอดรวมประมาณ 30,000,000 บาทจะต้องเตรียมจ่ายประมาณ 11,000,000 บาท

จากนั้นจำเลยจึงได้เขียนโครงการที่ตกลงให้งานแก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฮ. ทั้ง 4 โครงการ ลงในกระดาษโน้ตสี่เหลี่ยมจัตุรัสเล็ก ๆ สีเหลือง 3 แผ่น โดยเขียนชื่อโครงการปรับปรุงฟื้นฟูแหล่งน้ำทั้ง 4 โครงการ พร้อมจำนวนเงินแต่ละโครงการ

ตามเทปบันทึกเสียงครั้งที่ 4 นาย อ. และนาย ต. เดินทางเข้าพบจำเลยที่ห้องทำงานบริเวณชั้น 2 สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค 8 (หาดใหญ่) มีการบันทึกเสียงไว้เป็นเวลา 45.24 นาที เมื่อนาย อ. และนาย ต. ไปถึงห้องทำงานของจำเลยพบจำเลยกับนาย พ. เข้ามาร่วมหารือด้วย

ในการเจรจาครั้งนี้ นาย อ. นำเอกสารเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจำกัด ฮ. ไปมอบให้แก่จำเลยตามที่มีการแจ้งไว้ก่อนหน้านี้ จำเลยแจ้งว่าที่มีการหารือก่อนหน้านี้ที่จะให้งาน 4 โครงการนั้น เนื่องจากมีเจ้าของพื้นที่จองโครงการต่าง ๆ ไว้แล้ว จึงมีปัญหาเกี่ยวกับเจ้าของพื้นที่หากจะมอบโครงการตามที่พูดคุยทั้งหมดให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฮ. จะต้องไปคุยกับเจ้าของพื้นที่โดยตรง

แต่สำหรับโครงการฟื้นฟูแหล่งน้ำตำบลอาซ่องนั้น จะให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฮ. อย่างแน่นอน พร้อมให้นาย อ. เตรียมเงินที่จะต้องจ่ายค่าเปอร์เซ็นต์ 32% และเมื่อ นาย อ. ต่อร่องเรื่องการจ่ายเปอร์เซ็นต์ดังกล่าว

จำเลยแจ้งว่าเฉพาะโครงการนี้สามารถลดได้คงเหลือ 30% จ่ายในวันที่ลงนามสัญญา 25% ที่เหลืออีก 5% จ่ายตอนเบิกงวด

ปรากฏว่านาย ว. นาย อ. และนาย ต. ไม่ได้เข้าทำสัญญาในนามห้างหุ้นส่วนจำกัด ฮ. กับสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค 8 ทั้ง 4 โครงการ

เห็นว่า โจทก์ มีนาย อ. และนาย ต. เป็นประจักษ์พยานเปิดเผยความประกอบแผ่นบันทึกภาพและเสียง ซึ่งได้มีการถอดข้อความที่จำเลยเรียกรับเงินกับประจักษ์พยานดังกล่าว และมีการตรวจพิสูจน์แผ่นบันทึกภาพและเสียงดังกล่าวแล้วได้ความว่าเป็นเสียงของจำเลยที่เรียกรับเงินจริง และโจทก์มีบันทึกปากคำของนาย พ. ซึ่งนาย พ. ให้ถ้อยคำยืนยันได้ความว่า นาย พ. ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องหรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียกับนาย ว. นาย อ. และนาย ต.

แต่จำเลยขอให้ช่วยพูดคุยและอ้างตัวว่าเป็นผู้แทนฝ่ายการเมืองเพื่อให้มีความสมจริง และมีความน่าเชื่อถือ

จำเลยมีพฤติการณ์เรียกรับเงินตอบแทนจากนาย ว. นาย อ. และนาย ต. จริง และนาย พ. ตรวจสอบข้อความที่ถอดจากไฟล์เสียงแล้วยืนยันว่า เป็นบุคคลที่อยู่ในเหตุการณ์ในขณะที่มีการพูดคุยงานและบันทึกเสียงการสนทนาและยืนยันว่าเป็นเสียงของจำเลย

โดยข้อความที่มีการถอดจากไฟล์เสียงบันทึกเสียงสนทนานั้นสอดคล้องกับไฟล์เสียงที่ได้ฟัง และเป็นบทสนทนาในขณะที่มีการสนทนาจริง ตามแผ่นบันทึกภาพและเสียงที่แนบท้ายหนังสือเรื่องแจ้งผลการตรวจพิสูจน์ของกลาง และข้อความจากการถอดไฟล์เสียง พยานหลักฐานที่ได้สวนประกอบคำให้การรับสารภาพของจำเลยรับฟังได้ว่า จำเลยเป็นเจ้าของพนักงานเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินสำหรับตนเองโดยมิชอบเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่

การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 149 ตามฟ้อง ซึ่งเป็นบทเฉพาะของบททั่วไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 แล้ว ย่อมไม่จำเป็นต้องปรับบทความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

อนึ่ง หลังจากจำเลยกระทำความผิด มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา(ฉบับที่ 26) พ.ศ. 2560 มาตรา 7 ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา 149 ให้ใช้อัตราโทษใหม่แทนซึ่งโทษจำคุกตามกฎหมายเดิมและกฎหมายที่แก้ไขใหม่มีระวางโทษเท่ากัน ส่วนโทษปรับตามกฎหมายที่แก้ไขใหม่มีระวางโทษสูงกว่าโทษปรับตามกฎหมายเดิม กฎหมายที่แก้ไขใหม่จึงไม่เป็นคุณแก่จำเลยต้องใช้กฎหมายเดิมที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3

พิพากษาคคุก 4 ปีไม่รอลงอาญา

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 149(เดิม) ลงโทษ จำคุก 8 ปี

จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 4 ปี

แม้จำเลยรับราชการมาโดยตลอด และปัจจุบันจำเลยอายุ 70 ปี มีอาการเจ็บป่วย

แต่จำเลยเรียกรับเงินจำนวนมากอันอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการและประชาชน จึงไม่สมควรรอลงโทษ/

อนึ่งเกี่ยวกับคดีนี้ สำนักข่าวอิศรา รายงานไปแล้วว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีการประชุมเมื่อวันที่ 13 ก.ย.2566 ได้พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบตามที่ยื่นการสูงสุดหาหรือไม่อุทธรณ์คำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค 9 เห็นควรไม่อุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าว

ขณะที่ จำเลย มีสิทธิ์ต่อสู้คดีเพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์ในชั้นศาลที่สูงกว่านี้อีกได้

แต่ไม่ว่าบทสรุปสุดท้ายการต่อสู้คดีจะออกมาเป็นอย่างไร กรณีนี้นับเป็นบทเรียนสำคัญอีกกรณีหนึ่งของผู้บริหารและข้าราชการ หน่วยงานด้านทรัพยากรน้ำของประเทศ

ไม่ให้ใครเดินย่ำซำรอยเอาเป็นเยี่ยงอย่างในอนาคตอีกต่อไป ดังที่เคยระบุไปแล้วในหลายคดีก่อนหน้านี้

แจ้งเพิ่มปลอมเอกสารโกง สอ.ตร.พัทลุง

จากกรณีมีการทุจริตในสหกรณ์ออมทรัพย์ ตำรวจพัทลุง จก. ค่าเสียหายประมาณ 1,500 ล้านบาท จับกุมผู้ต้องหา 27 ราย อัยการนัดกลุ่มผู้ต้องหาครั้งแรกที่ 4 วันที่ 21 ธ.ค. คาดว่า การพิจารณาสั่งฟ้องน่าจะมาแล้วเสร็จภายในปี 2566 นั้น เมื่อวันที่ 9 พ.ย. ทีมข่าวเฉพาะกิจภูมิภาค นสพ.ไทยรัฐ รายงานว่า เมื่อเร็ว ๆ นี้ พ.ต.ท.หญิงสิระดาเประนาม ประธานกรรมการดำเนินงานสหกรณ์ออมทรัพย์ตำรวจพัทลุง จก. ได้เข้าแจ้งความต่อ ร.ต.อ.วิชา หนูแป้นน้อย รอง สว. (สอบสวน) สภ.เมืองพัทลุง ให้ดำเนินคดีกับอดีตเจ้าหน้าที่สอ.ตร.พัทลุง จก. รายหนึ่ง ซึ่ง

เป็นผู้ต้องหาในคดีทุจริตเงินสหกรณ์ฯ ไปก่อนหน้านั้นในความผิดฐาน “ปลอมเอกสารสิทธิ ใช้เอกสารสิทธิปลอม ล้อโกงทรัพย์โดยแสดงตนเป็นผู้อื่น ยักยอกทรัพย์ ลักทรัพย์ซึ่งเป็นของนายจ้าง” ทางพนักงานสอบสวนจะเร่งสอบพยานและรวบรวมเอกสารหลักฐานเพื่อยื่นฟ้องต่ออัยการจังหวัดพัทลุงตามขั้นตอนต่อไป

สำหรับพฤติกรรมผู้ต้องหารายดังกล่าว ขณะปฏิบัติหน้าที่ใน สอ.ตร.พัทลุง ได้นำสัญญาเงินกู้เดิมของสมาชิกมาเพิ่มยอดเงินและไปยื่นกู้ใหม่เป็นครั้งที่ 2 แล้วนำเงินมาเป็นของตนเอง หลังจาก สอ.ตร.พัทลุง แจ้งให้สมาชิกตรวจสอบยอดเงินกู้

เงินฝาก ทุนเรือนหุ้น โดยให้ลงลายมือชื่อด้วยตนเอง ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมของผู้ต้องหารายดังกล่าว นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ต้องหาคนนี้ได้ยักยอกเงินสมาชิก สอ.ตร.พัทลุงบางราย ที่ไว้วางใจนำเงินมาฝากเพื่อให้ชำระเงินกู้สหกรณ์ฯ แทน แต่กลับยักยอกมาเป็นของตนเอง ผู้เสียหายได้นำเรื่องไปแจ้งต่อ พ.ต.ท.หญิงสิระดาเประนาม ประธานกรรมการดำเนินงานสหกรณ์ ออมทรัพย์ตำรวจพัทลุง จำกัด ซึ่งได้รวบรวมเอกสารหลักฐานเข้าแจ้งความกับพนักงานสอบสวน ให้ดำเนินการตามกฎหมาย ข่าวกืบหน้าจะนำเสนอต่อไป.

ศาลคดีทุจริตฯ ยกฟ้อง ขรก.กทม.-เอกชน คดีชี้ว่าอุปกรณ์แพทย์ ชี้นี้ไม่กีดกันผู้เสนอราคารายอื่น

isranews.org/article/isranews/123626-isranews-Courttta99.html

isranews

10 พฤศจิกายน 2566

ศาลอาญาคดีทุจริตฯยกฟ้อง ขรก.สำนักงานการแพทย์ กทม.-เอกชน คดีชี้ว่าอุปกรณ์การแพทย์ หลัง ป.ป.ช.ชี้มูลเมื่อปี 62 เหตุจำเลยเป็นผู้มีอำนาจกำหนดรายละเอียดจัดซื้อ ไม่ขัดต่อกฎหมาย ไม่พบว่ากีดกันผู้เข้าประกวดราคารายอื่น

สำนักข่าวอิศรา (www.isranews.org) รายงานข่าวว่า สืบเนื่องจากเมื่อเดือน มิ.ย.2562 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ได้มีมติชี้มูลความผิดข้าราชการสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร (กทม.) และตัวแทนบริษัทเอกชน จำนวนรวม 8 ราย ประกอบไปด้วย 1. นายสุรัชย์ ทรัพย์โมกข์ นายแพทย์ 7 วช. สำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร 2. นายพิพัฒน์ เกรียงวัฒนศิริ นายแพทย์ 7 วช. สำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร 3. นายประเสริฐ โอภาสเมธีกุล นายแพทย์ 7 วช. สำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร 4. นางสาวสุกคณา การุณ นายแพทย์ 6 วิทยาลัยแพทย์ศาสตร์และเวชพยาบาล สำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร 5. นางขวัญใจ พรรณมณีทอง พยาบาลวิชาชีพ 6ว. วิทยาลัยแพทย์ศาสตร์ และเวชพยาบาล สำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร 6. นางสาวกนกวรรณ บางเสี่ยม พยาบาลวิชาชีพ 6 ว. วิทยาลัยแพทย์ศาสตร์ และเวชพยาบาล สำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร 7. นายไพบุลย์ หาญดำรงศักดิ์ กรรมการผู้จัดการ บริษัท ไฟร์ม เมดิคอล จำกัด 8. นายอนุวัชร ปิยพงศ์ผาติ หัวหน้าผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไอ.ซี.อุปกรณ์การแพทย์

ในคดี เอื้อประโยชน์ให้ผู้เสนอราคาบางราย ได้มีสิทธิทำสัญญาในการจัดซื้อชุดตรวจ และบันทึก สัญญาณทางสรีรวิทยา แบบศูนย์รวมสำหรับ 7 เตียง และ เครื่องเฝ้าติดตามการทำงานของหัวใจ พร้อมวัดอัตราการหายใจ ความดันโลหิตแบบภายในและ ภายนอก พร้อมวัดปริมาณก๊าซ ในขณะ ดมยาสลบและความผิดปกติ ของสมองพร้อมอุปกรณ์และ ระบบบันทึก

ล่าสุด สำนักข่าวอิศรา ได้รับการติดต่อจากตัวแทนเอกชนที่ถูกชี้มูลความผิดในคดีนี้ ระบุว่า เมื่อ วันที่ 20 ม.ค.2564 ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลางได้มีคำพิพากษายกฟ้องคดีนี้ไป แล้ว และคดีความจบสิ้นแล้ว

โดยคดีนี้ ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลางได้มีคำพิพากษาในสองสำนวนคดีได้แก่
1.คดีที่อัยการสูงสุดเป็นฝ่ายโจทก์ และมีนายสุรชัย ทรัพย์โมกษ์ เป็นจำเลยที่ 1 นายพิพัฒน์ เกรียง
วัฒนศิริ จำเลยที่ 2 และนายประเสริฐ โอภาสเมธิกุล ที่ 3 และคดีที่สองเป็นคดีที่อัยการสูงสุดเป็น
โจทก์ มีนายไพบุลย์ หาญดำรงศักดิ์

รายละเอียดคำพิพากษาโดยสรุประบุว่า คดีทั้งสองซึ่งอยู่ในเรื่องความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ ศาลได้สั่งให้รวมพิจารณาเป็นคดีเดียวกัน โดยให้เรียกโจทก์ทั้งสองสำนวนว่า โจทก์ เรียกจำเลยทั้ง สามในสำนวนแรกว่า จำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ 3 ตามลำดับ และเรียกจำเลยในสำนวนหลัง(นาย ไพบุลย์)ว่า จำเลยที่ 4

สำหรับรายละเอียดของคำฟ้องสรุปได้ว่าจำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 กำหนดรายละเอียดและ คุณลักษณะ เฉพาะชุดตรวจและบันทึกสัญญาณทางสรีรวิทยาแบบศูนย์รวม สำหรับ 7 เตียง ที่จะจัดซื้อโดยนำ ผลิตภัณฑ์ ยี่ห้อ GE จากบริษัทไพรม์ เมดิคอล จำกัด (ซึ่งเป็นผู้ชนะการเสนอราคาในครั้งนั้น) เพียง รายเดียวมากำหนด จึงเป็นเหตุให้นายไพบุลย์ กรรมการบริษัทไพรม์ เมดิคอล และจำเลยที่ 4 ถูก กล่าวหาว่ามีส่วนร่วมสนับสนุนกระทำความผิดด้วย

ศาลฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าการที่จำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 ร่วมกันกำหนดรายละเอียดและคุณลักษณะ เฉพาะของชุดตรวจและ บันทึกสัญญาณทางสรีรวิทยา จะจัดซื้อขึ้นใหม่ นับว่าชอบด้วยเหตุผล และโดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ความจากนายสิทธิพร พาณิช นักวิชาการตรวจเงินแผ่นดินชำนาญการ

พิเศษ เบิกความว่าพยานได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้ทำการสืบสวนสอบสวนการจัดซื้อชุดตรวจและบันทึกสัญญาณทางสรีรวิทยาทั้ง 2 ชุดในคดีนี้ พยานดำเนินการสืบสวนสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน แล้วทำรายงานการตรวจสอบสืบสวนไว้

การที่จำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 กำหนดรายละเอียดและคุณลักษณะเฉพาะของชุดตรวจและบันทึกสัญญาณทางสรีรวิทยาแบบศูนย์รวมในคดีนี้ เป็นการดำเนินการที่ไม่ได้ฝ่าฝืนหรือขัดต่อกฎหมายใด เนื่องจากเป็นการกำหนด รายละเอียดของเครื่องมือแพทย์ตามความต้องการของหน่วยงาน

สำหรับปัญหาที่ว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด ไอ.ซี.อุปกรณ์การแพทย์ ไม่ได้เป็นตัวแทนจำหน่ายผลิตภัณฑ์ยี่ห้อ MDE ประเทศสหรัฐอเมริกา นั้น เห็นว่า แม้ปรากฏว่าขณะยื่นเอกสารประกวดราคา ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไอ.ซี. อุปกรณ์การแพทย์ ไม่ได้เป็นตัวแทนจำหน่ายผลิตภัณฑ์ยี่ห้อ MDE ตามหนังสือกระทรวงการต่างประเทศ เรื่อง การตรวจสอบหนังสือรับรองการขาย ที่ กต 1102/1007 ลงวันที่ 26 กรกฎาคม 2557 เอกสารหมายเลข จ.39 แต่ได้ความจากนายสิทธิพร นักวิชาการตรวจเงินแผ่นดินชำนาญการพิเศษว่าการตรวจสอบเอกสารของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาในคดีนี้ จะต้องเป็นไปตาม ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

แต่คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาจะมีหน้าที่ตรวจสอบเอกสารลงลึกระดับใดนั้น พยานไม่ทราบ เนื่องจากเป็นเรื่องของกรุงเทพมหานคร เมื่อไม่ปรากฏว่ากรุงเทพมหานครกำหนดให้จำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 ซึ่งเป็นคณะกรรมการพิจารณา ผลการประกวดราคาจะต้องตรวจสอบเอกสารที่ผู้เข้าประกวดราคาเสนอมาในระดับใด จึงต้องพิจารณาตามสภาพของวิญญูชนทั่ว ๆ ไป ซึ่งตามสภาพแล้วหากเอกสารที่ผู้เข้าประกวด ราคาเสนอมาไม่มีพิรุณให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ หรือมีเหตุให้สงสัยตามสมควรเกี่ยวกับเอกสาร ในขณะที่เปิดซองประกวดราคา ก็เป็นการยากที่วิญญูชนทั่วไปจะทราบถึงความถูกต้องแท้จริง ของเอกสารดังกล่าว และในคดีนี้แม้แต่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินซึ่งเป็นผู้ตรวจสอบเรื่องนี้

ยังต้องมีหนังสือขอตรวจสอบความเป็นตัวแทนจำหน่ายของห้างหุ้นส่วนจำกัด ไอ.ซี. อุปกรณ์การแพทย์ ไปยังกระทรวงการต่างประเทศ จึงทราบว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด ไอ.ซี. อุปกรณ์การแพทย์ ไม่ได้เป็นตัวแทนจำหน่ายเครื่องมือแพทย์ยี่ห้อ MDE

เมื่อคดีนี้ไม่ปรากฏว่าหนังสือรับรองการเป็น ตัวแทนจำหน่ายของห้างหุ้นส่วนจำกัด ไอ.ซี. อุปกรณ์การแพทย์ มีพิรุณให้เห็นเป็นที่ประจักษ์หรือมีเหตุให้ควรสงสัยว่าจะเป็นเอกสารที่ไม่ถูกต้อง

การที่จำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 มิได้ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารดังกล่าวโดยการตรวจสอบไปยังบริษัทเจ้าของผลิตภัณฑ์ก่อนการพิจารณาผลการประกวดราคา จึงไม่อาจถือว่าเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และไม่อาจรับฟังได้ว่าจำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 รู้อยู่แล้วว่าเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารปลอม

นอกจากนี้แม้ นายวิรุจน์ สุจริต พนักงานได้ส่วนสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเบิกความว่า ผลิตภัณฑ์ของบริษัทโซวิค จำกัด มีคุณสมบัติตรงตามที่ คณะกรรมการกำหนดและสามารถที่จะเข้าประกวดราคาได้ แต่เนื่องจากเสนอราคาสูงกว่า ราคากลางบริษัทโซวิค จำกัด จึงไม่ได้เข้าเสนอราคา คณะกรรมการได้ส่วนเห็นว่าจำเลยทั้งสาม ได้ทำรายงานเสนอผู้บังคับบัญชาว่ามีเพียงบริษัทไพรม์ เมดิคอล จำกัด กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ไอ.ซี. อุปกรณ์การแพทย์ เท่านั้นที่สามารถเข้าเสนอราคาได้ คณะกรรมการได้ส่วนจึงมองว่า เป็นการ

กีดกันรายอื่นไม่ให้เข้าร่วมเสนอราคา แต่ตามบันทึกข้อความ เรื่อง การกำหนดรายละเอียด ครุภัณฑ์ดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้วตามรายละเอียดแนบท้ายโดยมีบริษัท 2 รายเป็นผู้แทนจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ คือบริษัทไพรม์ เมดิคอล จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัด ไอ.ซี. อุปกรณ์การแพทย์

ตามเอกสารดังกล่าว มิได้ระบุเลยว่ามีเพียงบริษัทไพรม์ เมดิคอล จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัด ไอ.ซี. อุปกรณ์การแพทย์ เท่านั้นที่สามารถเข้าเสนอราคาได้ ซึ่งนายวิรุจน์เองก็ตอบคำถามทนาย จำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 ว่า การที่คณะกรรมการกำหนดรายละเอียด และคุณลักษณะเฉพาะของ ผลิตภัณฑ์ ทำบันทึกเสนอผู้บังคับบัญชาว่ามีผู้เข้าประกวดราคาเพียง 2 รายที่สามารถเข้าประกวด ราคาได้คือบริษัทไพรม์ เมดิคอล จำกัด กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ไอ.ซี.อุปกรณ์การแพทย์ นั้น ไม่ เป็นการตัดสิทธิผู้ประกอบการรายอื่นที่จะเข้าประกวดราคา ข้อเท็จจริงส่วนนี้จึงสนับสนุนให้รับฟัง ว่าการกระทำของจำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 ไม่เป็นการกีดกัน ผู้เสนอราคารายอื่นมิให้มีโอกาสเข้าแข่งขัน ในการเสนอราคา

ข้อเท็จจริงที่วินิจฉัยมารับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 กำหนดรายละเอียดและคุณลักษณะเฉพาะ ชุดตรวจและบันทึกสัญญาณทางสรีรวิทยาในคดีนี้โดยนำรายละเอียดและคุณลักษณะเฉพาะของ ผลิตภัณฑ์ยี่ห้อ GE จากบริษัทไพรม์ เมดิคอล จำกัด เพียงรายเดียวมากำหนดเป็นรายละเอียดและ คุณลักษณะเฉพาะ ของชุดตรวจและบันทึกสัญญาณทางสรีรวิทยาที่จะจัดซื้อ และไม่อาจรับฟังได้ ว่าจำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 รู้หรือมีพฤติการณ์ปรากฏแจ้งชัดว่าควรรู้ว่าเอกสารของห้างหุ้นส่วนจำกัด ไอ.ซี. อุปกรณ์การแพทย์ ไม่ถูกต้องมาตั้งแต่ต้น

ดังนั้น จึงไม่อาจรับฟังได้ว่าการกระทำของจำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 เป็นความผิดตามฟ้อง ส่วนจำเลยที่ 4 ถูกฟ้องในฐานะผู้สนับสนุน เมื่อการกระทำของจำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 ซึ่งเป็นตัวการไม่เป็นความผิดแล้ว การกระทำของจำเลยที่ 4 จึงไม่อาจเป็นผู้สนับสนุนได้

พิพากษายกฟ้อง.

บทสรุปคดีดาราสาวไต้หวันถูกตำรวจรีดไถเงินค่าบุหรี่ปัฟฟี่ ชูวิทย์ เปิดตัวพยานสำคัญ ศาลสั่งจำคุก 4 นายตำรวจ

thestandard.co/case-of-taiwanese-stars-being-extorted

9 พฤศจิกายน 2566

ย้อนกลับไปเมื่อเดือนมกราคม 2566 อันหยุซิง หรือ ชาร์ลีน อัน ดาราสาวชาวไต้หวัน ได้โพสต์ข้อความผ่านโซเชียลมีเดียในลักษณะเตือนภัยนักท่องเที่ยวที่จะมาเที่ยวพักผ่อนในประเทศไทยให้ระวังตำรวจรีดไถเงิน โดยตัวเธอเองได้ยกตัวอย่างสิ่งที่เกิดขึ้นกับเธอและเพื่อนว่าถูกตำรวจตั้งด่านรีดไถเงินไป 27,000 บาท

จากประเด็นนี้นำมาสู่การขยายผลของสื่อมวลชนว่าเรื่องราวที่แท้จริงเกิดอะไรขึ้น พร้อมกับการตีแผ่กระบวนการตั้งด่านที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของตำรวจไทย และการเปิดตัวพยานคนสำคัญที่อยู่ในเหตุการณ์จาก ชูวิทย์ กมลวิศิษฐ์

ผ่านไป 7 เดือน 8 วันของการดำเนินคดีในชั้นศาล กระทั่งเมื่อวานนี้ (8 พฤศจิกายน) ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลางมีคำสั่งพิพากษาลงโทษจำคุก 4 นายตำรวจที่เกี่ยวข้องจากกรณีที่เกิดขึ้น คนละ 5 ปี

เกิดอะไรขึ้นกับดาราสาวไต้หวันและกลุ่มเพื่อน

วันที่ 5 มกราคม 2566 เวลาประมาณ 03.00 น. ที่บริเวณหน้าสถานทูตจีน ถนนรัชดาภิเษก กรุงเทพฯ รถแท็กซี่ของกลุ่มดาราสาวที่มุ่งหน้ากลับโรงแรมที่พักได้ผ่านด่านตรวจรักษาความปลอดภัยของตำรวจสถานีตำรวจนครบาล (สน.) ห้วยขวาง ระหว่างนั้นเจ้าหน้าที่ได้ขอตรวจค้นบุคคลในรถโดยสารทั้งหมด

โดยมีการเรียกตรวจทีละบุคคลโดยละเอียด เมื่อทราบว่าเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติจึงได้เรียกดูหนังสือเดินทาง แต่กลุ่มของดาราสาวไม่ได้นำติดตัวมาด้วย โดยตอบเจ้าหน้าที่ไปว่าเอกสารทั้งหมดอยู่ที่โรงแรม หากต้องการตรวจสอบขอเวลากลับไปนำมาให้ภายหลัง

ขณะนั้นตำรวจประจำด่านเริ่มพูดคุยกว่าเอกสารที่สำคัญต้องพกติดตัว และเริ่มเปลี่ยนประเด็นไปที่เรื่องการพกพาบุหรี่ปัฟฟี่ของนักท่องเที่ยว พร้อมอธิบายว่าการพกพาบุหรี่ปัฟฟี่เป็นความผิด เพราะเป็นสินค้าต้องห้าม ผู้พกพาจะต้องจ่ายค่าปรับ

ทั้งสองฝ่ายพูดคุยต่อรองกันสักระยะหนึ่งจนกลุ่มของดาราสาวรู้สึกว่ายากลำบากปัญหาและกลับที่พัก เจ้าหน้าที่จึงเสนอจำนวนค่าปรับ 8,000 บาทต่อบุหรี่ปัฟฟี่ 1 อัน รวม 3 อัน เป็นเงิน 24,000 บาท เมื่อคิดรวมกับค่าปรับที่ไม่ได้พกพาหนังสือเดินทางอีก 3,000 บาท รวมต้องจ่าย 27,000 บาท

(โดยภายหลังมีการเปิดเผยว่าบุหรี่ปัฟฟี่ 1 อัน มาจากเจ้าหน้าที่ให้ดาราสาวถือและถ่ายภาพ ไม่ใช่บุหรี่ปัฟฟี่ของเธอแต่แรก)

หลังการชี้แจงเรื่องราคาค่าปรับ ตำรวจพยายามเจรจาว่าหากไม่ยอมจ่ายค่าปรับกลุ่มของดาราสาวจะต้องถูกดำเนินคดีและคุมตัวที่สถานีตำรวจ ทำให้ทั้งหมดตัดสินใจจ่ายเงินตามที่เจ้าหน้าที่ร้องขอ

และเมื่อเวลาผ่านไปกลุ่มนักท่องเที่ยวดังกล่าวเดินทางกลับประเทศ จึงได้มีการเปิดเผยเรื่องนี้ในสื่อโซเชียล

ชววิทย์ กับการเปิดโปงขบวนการตั้งด่านและพยานคนสำคัญในเหตุการณ์

เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2566 ชววิทย์ กมลวิศิษฐ์ ได้จัดแถลงข่าวกรณีที่เกิดขึ้น โดยระบุว่า การตั้งด่านของเจ้าหน้าที่ทำเป็นขบวนการ จัดสรรแบ่งส่วนให้กับผู้ที่ปฏิบัติงาน การตั้งด่านนี้ทำลายภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยว แทนที่นักท่องเที่ยวจะกลัวโจรผู้ร้าย กลับต้องมากลัวตำรวจที่ควรจะดูแลความปลอดภัยของพวกเขา

พร้อมเปิดภาพหลักฐานที่ตำรวจนำบุหรี่ยาเสพติดไปใส่มือของอันหุยซิงที่ด่านตรวจ พร้อมอธิบายว่าเป็นการใส่หลักฐานเข้าไปในมือของผู้เสียหาย

นอกจากนี้ ชววิทย์ได้เชิญ สกาย นักท่องเที่ยวชาวสิงคโปร์ เพื่อนของอันหุยซิงที่อยู่ในเหตุการณ์คืนวันที่ 5 มกราคม มาร่วมแถลงข่าว โดยสกายเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนั้น สรุปใจความได้ว่า

วันที่เกิดเรื่องสกายกับกลุ่มเพื่อนรวมทั้งอันหุยซิงไปเที่ยวงานวันเกิดเพื่อนอีกกลุ่ม ระหว่างเดินทางกลับโรงแรมที่พักเจอด่าน จากนั้นเจ้าหน้าที่ประจำด่านให้รถจอดเข้าข้างทางและให้ทุกคนลงจากรถ พร้อมตรวจค้น จับตามตัวและกระเป๋าสานำหนังสือเดินทางออกมาแสดง รวมทั้งให้ถอดรองเท้า สั่งห้ามโทรศัพท์ ห้ามติดต่อใคร ห้ามถ่ายรูป

สกายยอมรับว่าในกลุ่มไม่มีใครพกหนังสือเดินทาง พร้อมถามเจ้าหน้าที่ว่าการเข้ามาเที่ยวของนักท่องเที่ยวสิงคโปร์ไม่น่าจะมีปัญหาเพราะเป็นฟรีวีซ่า ยกเว้นกรณีที่มาอาศัยเกินกว่า 10 วันขึ้นไป

แต่เจ้าหน้าที่ไม่ฟังและพยายามอ้างว่าต้องแสดงหนังสือเดินทางทันที ห้ามไปไหน พร้อมกับแจ้งว่าการที่พวกเขาพกยาเสพติดไปใส่เป็นความผิด

“มีคนเข้ามาพูดคุยเรื่องเงิน 3 คน โดยคนแรกเป็นชายไม่สวมเครื่องแบบ สวมเสื้อแจ็กเก็ต มีหนวดเครา คนนี้ทำหน้าที่ในการเรียกและรับเงินจากผม และเก็บเงินเข้ากระเป๋าดตนเอง ส่วนคนที่ 2 รูปร่างสูงใหญ่ ศีรษะล้าน ทำหน้าที่บังกล้อง และคนที่ 3 เป็นคนรูปร่างผอม ใส่ผ้าคลุมหน้า โดยจะเข้ามาร่วมรับฟังการพูดคุยด้วย” สกายอธิบายโดยละเอียด

สกายกล่าวว่า ทั้งกลุ่มเครียดมากเพราะไม่เคยเจอสถานการณ์แบบนี้ และทั้งหมดอยากออกจากจุดนั้นเร็วๆ รวมถึงอยากออกจากประเทศไทย ไม่อยากอยู่ต่อ เพราะไม่รู้ว่าจะพ่วงนี้จะเกิดเรื่องอะไรขึ้นอีก

โดยหลังเสร็จสิ้นการแถลงของชววิทย์และสกาย ตำรวจจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เรียกตัวสกายเข้าไปให้ปากคำเพิ่มเติมถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น พร้อมตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และสั่งพักราชการตำรวจประจำด่านในวันเกิดเหตุทั้งหมด

บทสรุปของคดี ศาลตัดสินลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้อง

วานนี้ที่ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง ศาลได้อ่านคำพิพากษาในคดีที่พนักงานอัยการ สำนักงานคดีปราบปรามการทุจริต ยื่นฟ้องร้อยตำรวจเอก ย. กับพวก รวม 6 คน ซึ่งเป็นอดีตเจ้าหน้าที่ตำรวจ สน.ห้วยขวาง ที่ถูกดำเนินคดียักยอกทรัพย์สินเงินอันหุยชิง ดาราสาวชาวไต้หวัน

ในความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานร่วมกันเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกะทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่, เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต, เป็นเจ้าพนักงานของรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกะทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ และเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 149, 157 พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2502 มาตรา 5, 13 พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 26) พ.ศ. 2560 มาตรา 7 พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 มาตรา 172, 173

ในคำฟ้องระบุพฤติการณ์สรุปว่า เมื่อวันที่ 5 มกราคม 2566 จำเลยทั้ง 6 ซึ่งเป็นตำรวจ ปฏิบัติหน้าที่ตั้งจุดตรวจบริเวณหน้าสถานทูตจีน โดยจำเลยที่ 5 สังเกตเห็นรถยนต์มีลักษณะต้องสงสัยจึงส่งสัญญาณให้จอดเพื่อให้จำเลยที่ 4, 6 ทำการตรวจค้น

โดยมีจำเลยที่ 1-3 อยู่ร่วมกันในบริเวณดังกล่าว พบว่ากลุ่มคนโดยสารมีบุหรี่ยาเสพติดไว้ในครอบครอง 3 อัน ซึ่งเป็นสินค้าต้องห้ามฯ ตาม พ.ร.บ.ศุลกากรฯ และเป็นชาวต่างชาติ ไม่สามารถแสดงหนังสือเดินทางหรือหลักฐานอื่นใดว่าได้เดินทางเข้ามาในประเทศไทยโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

จากนั้นจำเลยที่ 1-6 ได้ร่วมกันเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินเป็นเงินสดจำนวน 27,000 บาท จาก ป. ซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มคนต่างชาติข้างต้นเพื่อให้ไม่ต้องถูกดำเนินคดี ป. จึงจ่ายอมส่งมอบเงินจำนวน 27,000 บาท ให้กับจำเลยที่ 3 จากนั้นจำเลยที่ 1, 2 จึงสั่งให้ปล่อยตัว ป. กับพวกออกจากจุดตรวจไปโดยไม่ดำเนินการตามกฎหมายกับ ป. และพวกแต่อย่างใด

ศาลพิพากษาว่าจำเลยที่ 1-4 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 149 พ.ร.บ.ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ มาตรา 173 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยที่ 1-4 เป็นการกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 149 อันเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกคนละ 5 ปี

ยกฟ้องจำเลยที่ 5-6 ริบเงิน 27,000 บาท ที่จำเลยที่ 1-4 ได้มาจากการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการคดีนี้ให้ตกเป็นของแผ่นดิน

หากจำเลยที่ 1-4 ไม่สามารถส่งมอบเงินจำนวนดังกล่าวได้เพราะเหตุว่าโดยสภาพไม่สามารถส่งมอบได้ สูญหาย หรือไม่สามารถติดตามเอาคืนได้ไม่ว่าด้วยเหตุใด หรือได้มีการนำสิ่งนั้นไปรวมเข้ากับทรัพย์สินอื่น หรือได้มีการจำหน่าย จ่าย โอนสิ่งนั้น หรือการติดตามเอาคืนจะกระทำไม่ได้โดยยากเกินสมควร หรือมีเหตุสมควรประการอื่น ให้จำเลยที่ 1-4 ร่วมกันชำระเงิน 27,000 บาท

สำหรับคดีนี้ ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลางได้ดำเนินกระบวนการพิจารณาจำนวน 8 นัด รวมระยะเวลานั้นนับตั้งแต่วันที่ฟ้อง 31 มีนาคม 2566 ถึงวันอ่านคำพิพากษาเป็นเวลา 7 เดือน 8 วัน

บทความพิเศษ

ศัลยา ประชาชาติ

เศรษฐา ดีเดย์ ทูบโต๊ะแจกเงินดิจิทัล 1 หมื่น ฝาด่าน ฝ้ายค่าน-องค์กรอิสระ

6 เศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ในฐานะประธานคณะกรรมการนโยบายโครงการเติมเงิน 10,000 บาท ผ่าน Digital Wallet ภายใต้ชื่อ “ดีเดย์” วันที่ 10 พฤศจิกายน เปิดเวทีตอบทุกคำถาม กับนโยบาย flag ship ของรัฐบาล

หลังกลายเป็น “นโยบายตำบลกระสุนตก” มากกว่าสร้างความมั่นใจให้แก่ประชาชนว่าจะเป็นนโยบายกระจายความร่ำรวยให้พลิกกลับมาอยู่แดนบวก

ล้าทับกับตามโพลออนไลน์ของ มติชน X เดลินิวส์ สะท้อนว่าประชาชนต้องการแก้ปัญหาปากท้อง ลดค่าครองชีพ แก้นี้ครัวเรือน มาก่อนนโยบายแจกเงินดิจิทัลวอลเล็ต

เช่นเดียวกับช่วง 2-3 เดือนที่ผ่านมา ทั้งนักวิชาการ นักเศรษฐศาสตร์ พรรคก้าวไกล-ฝ้ายค่าน ไม่เว้นองค์กรอิสระต่างตั้งข้อสงสัยเกตช่องโหว่ ทั้งที่มางบประมาณ ความคุ้มค่าโครงการ

6 เริ่มจาก 99 นักวิชาการ นักเศรษฐศาสตร์ ออกแถลงการณ์ร่วมเรียกร้องให้รัฐบาลยกเลิก “นโยบายแจกเงิน digital 10,000 บาท” เพราะเป็นนโยบาย “ได้ไม่คุ้มเสีย”

ต่อมา นางวิรัช รอง ทักษะรังสี ประธานเครือข่ายมหาวิทยาลัยเพื่อการปฏิรูปประเทศ ก็ยื่นเรื่องถึงผู้ตรวจการแผ่นดิน พร้อม

มติชน สุดสัปดาห์

Matichon Weekend
Circulation: 500,000
Ad Rate: 355

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 10 - พุธสัปดาห์ 16 พฤศจิกายน 2566

ปีที่: 44

ฉบับที่: 2256

หน้า: 10(เต็มหน้า)

Col.Inch: 101.38 Ad Value: 35,989.90

PRValue (x3): 107,969.70 คลิป: ชาว-ดำ

หัวข้อข่าว: บทความพิเศษ: เศรษฐกิจ ดีแต่ ทุบโต๊ะแจกเงินดิจิทัล 1 หมื่น ผ่าด้าน ฝ่ายค้าน-องค์กร...

ความเห็นนักวิชาการ 99 คน ขอให้วินิจฉัยพร้อมส่งความเห็นไปยังศาลรัฐธรรมนูญ หรือศาลปกครอง วินิจฉัยว่านโยบายดังกล่าวขัดต่อพระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) เงินตรา พ.ร.บ.วินัยการเงินการคลัง บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และบทบัญญัติในส่วนหน้าที่ของรัฐหรือไม่

ยังมีตัวละครฝ่ายตรงข้ามกับพรรคเพื่อไทย เช่น นพ.วรศักดิ์ เดชกวีกรรม หัวหน้าพรรคไทยภักดี รสนา โตสิตระกูล อดีต ส.ว. ยื่นร้องเพิ่มต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน ขอให้ระงับยับยั้งโครงการ-ตรวจสอบว่าโครงการดังกล่าวมีปัญหาเรื่องความมิชอบด้วยกฎหมายหรือไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ

ผู้ตรวจการแผ่นดินเพิ่งรับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณา เพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงว่าเข้าข่ายขัดต่อกฎหมายหรือไม่

อีกฟากหนึ่ง คณะกรรมการฝ่ายร่างและประเมินสภาวะการณ์ทุจริต ของ ป.ป.ช. มีการประชุมเมื่อวันที่ 21 กันยายน ได้พิจารณารายงานการเฝ้าระวังการทุจริต โครงการดิจิทัลวอลเล็ต พร้อมทั้งมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการนำเกณฑ์ชี้วัดความเสี่ยงฯ มาพิจารณาดำเนินการวิเคราะห์ว่าควรมีหนังสือสอบถามเกี่ยวกับนโยบายการเติมเงิน 10,000 บาท ผ่าน Digital Wallet ไปยังหน่วยงานใดบ้าง

ก่อนจะนำมาสู่การที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) มีมติให้สำนักงาน ป.ป.ช. ตั้งคณะกรรมการพิจารณาศึกษาโครงการดิจิทัลวอลเล็ต 10,000 บาท โดยให้เชิญนักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเงิน ด้านเศรษฐศาสตร์ และธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) มาร่วมเป็นคณะกรรมการ

2 4 ตุลาคม ป.ป.ช.มีมติแต่งตั้ง 'คณะกรรมการเพื่อศึกษาและดำเนินการรับฟังความเห็นเกี่ยวกับนโยบายรัฐบาล

กรณีการเติมเงิน 10,000 บาท ผ่าน Digital Wallet' พร้อมทั้งตั้ง "สภา ปิยะจิตติ" กรรมการ ป.ป.ช. เป็นประธานฯ พร้อมด้วยองคคพพ 31 คน

ทั้งนี้ องคคพพ อาทิ รศ.มนตรี โสคติยานุรักษ์ รศ.สิริลักษณ์ คอมันตร์ รศ.อัญญา ไฉฉะ รศ.อิสระ เสรีวัฒนวุฒิ เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน หรือผู้แทน อัยการสูงสุด หรือผู้แทน เลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา หรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือผู้แทน ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน เลขาธิการสมาคมธนาคารไทย หรือผู้แทน ประธานสภาอุตสาหกรรม หรือผู้แทน ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน

คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นายภูมิศิริ ดำรงวุฒิ นางสาวภาณี เอี้ยวสกุล นายสุพินันท์ สาริมาณ รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่รับผิดชอบการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในกลุ่มภารกิจป้องกันและปราบปรามการทุจริต ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานการเชิงรุกและนวัตกรรม และผู้อำนวยการสำนักเฝ้าระวังและประเมินสภาวะการณ์ทุจริต เป็นกรรมการและเลขานุการ

สำคัญคือ ชื่อของประธาน "สภา" หัวขบวนตรวจสอบเงินดิจิทัลวอลเล็ต เป็นที่รับรู้กันดีในพรรคเพื่อไทย เคยเป็นอดีตรองปลัดกระทรวงการคลัง และอดีตประธานคณะอนุกรรมการปิดบัญชีโครงการจำนำข้าว

และที่น่าสนใจคือ กกต.ก็กระโดดร่วมเป็นหนึ่งในคณะ

ทำงานด้วย

“สง บุญมี” เลขาธิการ กกต. กล่าวว่า ในช่วงเลือกตั้ง พรรคการเมืองจะเสนอนโยบายที่จะต้องใช้จ่ายเงินต้องชี้แจงข้อมูลให้ครบ 3 เดือนซึ่ง 3 เดือน ประกอบด้วย 1.แหล่งที่มาของเงิน 2.ประโยชน์ที่จะได้รับ 3.ความเสี่ยงของนโยบายนั้นๆ ซึ่ง กกต.ไม่มีอำนาจที่จะไปอนุญาตให้ใครหาเสียงได้ หรือไม่ได้ แต่ขอให้พรรคการเมืองจัดทำข้อมูลให้ครบใน 3 เดือน เพื่อให้ประชาชนตัดสินใจว่าจะออกเสียงลงคะแนนให้หรือไม่

“ถ้านโยบายนั้นจะทำให้การเงินการคลังของประเทศเสียหาย ก็จะมีรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจตามมาตรา 245 โดยระบุว่าให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ทำความเห็น ถ้าพบว่านโยบายจะสร้างความเสียหายต่อการเงินการคลังของประเทศ ให้หารือร่วมกันกับ กกต. และ ป.ป.ช. แต่ถ้าดำเนินการนโยบายนั้นๆ แล้วเกิดการทุจริต ก็จะเป็นหน้าที่ของ ป.ป.ช.ในการตรวจสอบ ซึ่งกฎหมายออกแบบมาอย่างถูกต้องครอบคลุมแล้ว

ประชาชนต้องดู 3 เดือนว่าประชาชนจะเลือกคุณใหม่ มันเสี่ยงหรือคุ้มค่าหรือไม่ แล้วก็ไปโหวต ถ้าโหวตไม่ผ่านก็ไม่ผ่านตั้งแต่ประชาชน ถ้าผ่านด้านประชาชนแล้วก็ต้องถึงด้านรัฐธรรมนูญต่อ แล้วมาด้าน ป.ป.ช.ต่อไป ระบบวางไว้แบบนี้ ย้ำว่า กกต.ทำตามกฎหมาย เราไม่ได้ทำตามความรู้สึกคน”

แสงกล่าว

นโยบายแจกเงินดิจิทัลวอลเล็ต 10,000 บาท กำลังถูกรุมตรวจสอบอย่างเข้มข้นทางการเมือง หากเงินเกมพลาดอาจพังทั้งกระดาน

ดังนั้น วันที่ 10 พฤศจิกายน อาจกลายเป็นวันเดิมพันของนโยบายแจกเงินดิจิทัลวอลเล็ต 10,000 บาท และของ “เศรษฐา ทวีสิน”

มีการคาดว่าในการประชุม บอร์ดเงินดิจิทัลชุดใหญ่จะมีข้อสรุปทั้งแหล่งที่มาของเงินที่ใช้ในโครงการ ตามที่ “จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์”

รมช.คลัง เปิดเผยว่า เม็ดเงินที่จะมีการใช้จ่ายจำนวนแสนล้าน มาจาก การจัดสรรงบประมาณในแต่ละปี รัฐบาลจะจัดทำเป็นงบประมาณ เพื่อป้องกันปัญหาการขาดแคลนแหล่งเงิน

ขณะที่เกณฑ์การแจกเงินแต่ละกลุ่มที่มีสิทธิจะได้เงินดิจิทัล 10,000 อาจแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม

1. เฉพาะกลุ่มที่เคยลงทะเบียนคนจน จำนวน 15-16 ล้านคน โดยจะต้องใช้งบประมาณ 150,000-160,000 ล้านบาท

2. กลุ่มที่มีรายได้ไม่เกิน 25,000 บาทต่อเดือน จำนวน 43 ล้านคน และมีเงินฝากในบัญชีเกิน 1 แสนบาท ต้องใช้งบประมาณ 430,000 ล้านบาท

3. กลุ่มที่มีรายได้ไม่เกิน 50,000 บาทต่อเดือน จำนวน 49 ล้านคน และมีเงินฝากในบัญชีไม่เกิน 5 แสนบาท ต้องใช้งบประมาณ 490,000 ล้านบาท

ขณะที่การใช้จ่าย จากตอนหาเสียงเลือกตั้ง กำหนดไว้ 4 กิโลเมตร จากทะเบียนบ้าน จะขยับเป็นการใช้จ่ายภายในอำเภอ แต่ข้อสรุปทั้งหมด บอร์ดดิจิทัล ชุดใหญ่ที่มี “เศรษฐา” เป็นประธาน จะเป็นผู้ “ทุบโต๊ะ”

“เศรษฐา” ปลุกเร้า ส.ส.พรรคเพื่อไทย ที่นั่งประชุมในห้องประชุมชั้น 2 ของพรรค ช่วงบ่ายแก่ๆ ของวันที่ 7 พฤศจิกายน ว่า

“ขอฝาก ส.ส.ให้ช่วยกันโปรโมตในโซเชียลด้วย และคิดว่าเป็นเรื่องที่ดี ประชาชนน่าจะมีความสุข”

เช่นเดียวกับ หัวหน้าพรรคเพื่อไทย คนใหม่ป้ายแดง “แพทองธาร ชินวัตร” กล่าวย้ำกับ ส.ส.ว่า “ย้ำอีกครั้งเรื่องดิจิทัลวอลเล็ต ขอให้ ส.ส. รวมถึงผู้ช่วย ส.ส.ให้เข้ามาช่วยสื่อสารข้อความที่สำคัญของพรรคและรัฐบาลว่าได้อะไรไปแล้วบ้างกับประชาชนในโซเชียลให้รับรู้ได้มากขึ้น”

นี่คือก้าวสำคัญ และเดิมพันครั้งใหญ่ของ พรรคเพื่อไทย และรวมถึงรัฐบาล “เศรษฐา” ซึ่งกำลังถูกจับตาเกาะติดมากที่สุดเวลานี้ ●

คดีหุ้นโรงไฟฟ้า WEH คนหนึ่งชนะศาลอังกฤษ คนหนึ่งชนะศาลไทย ใครคือผู้ชนะตัวจริง

 plus.thairath.co.th/topic/politics&society/103918

- ความเดิมของคดีมหาภาพย์หุ้นโรงไฟฟ้า WEH ระหว่าง นพพร ศุภพิพัฒน์ กับ ณพ ณรงค์เดช และพวก มีบทสรุปแรกเมื่อกรกฎาคม 2566 ศาลอังกฤษสั่งจำเลย ณพ ณรงค์เดช ชดใช้เงินค่าเสียหาย 30,000 ล้านบาท
- ณพ ณรงค์เดช จัดการแถลงข่าวร่วมกับ คุณหญิงกอบแก้ว บุญยะจินดา และฝ่ายกฎหมาย วีระวงศ์ จิตต์มิตรภาพ ถึงชัยชนะในทุกคดีในศาลไทย พร้อมชี้แจงทุกข้อกล่าวหา และตั้งข้อสังเกตว่า ศาลอังกฤษตัดสินบนข้อเท็จจริงที่ผิด และไม่เข้าใจมาตรา 112
- นพพร ศุภพิพัฒน์ ออกหนังสือตอบโต้การแถลงข่าวของฝ่ายณพ และชี้แจงข้อเท็จจริง เพื่อให้สังคมเข้าใจผิดใน 3 ประเด็น โดยประเด็นแรก บริษัทของ ณพ ณรงค์เดช ผิดนัดชำระหนี้พร้อมดอกเบี้ยค่าหุ้น บริษัท วินด์ เอนเนอร์ยี่ โฮลดิ้ง จำกัด มูลค่ากว่า 30,000 ล้านบาท ประเด็นที่สองคือ โกงเจ้าหนี้ และประเด็นสุดท้าย ใครคือผู้ถือหุ้นบริษัทวินด์ฯ ที่แท้จริง

ความเดิมของคดีมหาภาพย์หุ้นโรงไฟฟ้า WEH ระหว่าง นพพร ศุภพิพัฒน์ กับ ณพ ณรงค์เดช และพวก มีบทสรุปแรกเมื่อกรกฎาคม 2566 ศาลอังกฤษสั่งจำเลย ณพ ณรงค์เดช ชดใช้เงินค่าเสียหาย 30,000 ล้านบาท แต่เหมือนเรื่องจะไม่จบแค่นั้น และเหมือนจะมีภาคต่อให้ได้ติดตามกันต่อไปอีก

สรุปมหาภาพย์ 9 ปี ซีอีโอ WEH ชนะคดีหุ้นโรงไฟฟ้า ศาลอังกฤษสั่งจำเลยชดใช้ 30,000 ล้านบาท

ภาคแรก นพพรชนะในศาลอังกฤษ

ความเดิมคือ กรกฎาคม 2566 คดีมหาภาพย์ 9 ปี หุ้นโรงไฟฟ้า WEH ถึงบทสรุปที่หนึ่ง เมื่อศาลอังกฤษสั่งจำเลยชดใช้ 30,000 ล้านบาท แต่เหมือนเรื่องจะไม่จบแค่นั้น และเหมือนจะมีภาคต่อให้ได้ติดตามกันต่อไปอีก

ปี 2552 นพพร ศุภพิพัฒน์ ก่อตั้ง บริษัท วินด์ เอนเนอร์ยี่ โฮลดิ้ง จำกัด (WEH) ประกอบธุรกิจด้านพลังงานลมรายแรกและรายใหญ่ที่สุดในประเทศไทย นพพรได้รับการจัดอันดับเป็นมหาเศรษฐีอันดับที่ 31 ของไทย โดยนิตยสาร Forbes

นพพรถือหุ้น WEH ผ่านบริษัท รีนิวเอเบิล เอนเนอจี คอร์ปอเรชัน จำกัด (REC) ซึ่งมีผู้ถือหุ้นใหญ่คือ 3 บริษัทที่นพพรเป็นเจ้าของ ได้แก่ บริษัท ซิมโพนี พาร์ตเนอร์ส จำกัด (SPL), บริษัท เน็กซ์โกลบอล อินเวสต์เมนต์ส จำกัด (NGI) และบริษัท ไดนามิค ลิ่งค์ เวนเจอร์ส จำกัด (DLV) ทั้ง 3 บริษัทถือหุ้น REC รวม 97.94 เปอร์เซ็นต์

ปี 2557 นพพรถูกกล่าวหาด้วยคดีอาญาหลายคดี รวมถึงมาตรา 112 หลังจากเจ้าหน้าที่ตำรวจระบุว่า เขาจ้างวานให้ 3 พี่น้องอดีตตระกูลอัศวพงศ์ปรีชา และพวก รวม 8 คน พา บัณฑิต โชติวิริยะกุล มาเจรจาขอลดหนี้ โดยระหว่างเจรจามีการข่มขู่ และแอบอ้างเบี่ยงสูง นพพรจึงตัดสินใจลี้ภัยทางการเมืองไปฝรั่งเศส

ขณะเดียวกัน กรรมการบริษัท WEH และ SCB กดดันให้นพพรขายหุ้น WEH เพื่อรับการสนับสนุนสินเชื่อโครงการผลิตไฟฟ้าจาก SCB ณพขอซื้อหุ้นจากนพพร โดยจัดตั้งบริษัท 2 แห่งมาทำสัญญา ได้แก่ บริษัท ฟูลเลอร์ตัน เบย์ อินเวสต์เมนต์ ลิมิเตด ที่มีชื่อ ณพ ณรงค์เดช เป็นผู้รับผลประโยชน์ผู้เดียว และบริษัท เคพีเอ็น เอ็นเนอร์ยี่ โฮลดิ้ง จำกัด (KPNEH) ที่ณพถือหุ้น 40 เปอร์เซ็นต์

ต่อมา นพพรกล่าวหาจำเลยทั้ง 17 โดยมี ณพ ณรงค์เดช เป็นจำเลยที่หนึ่ง ในข้อหาสมคบกันชักจูงใจด้วยข้อมูลลวงให้ขายหุ้น บริษัท วินด์ เอ็นเนอร์ยี่ โฮลดิ้ง จำกัด (WEH) ในราคาต่ำกว่ามูลค่าให้ ณพ โดยฟ้องต่อศาลอังกฤษ

สาเหตุที่นพพรยื่นฟ้องร้องคดีต่อศาลอังกฤษ เนื่องจากจำเลยที่ 2 คือ เอมมา ลูอิส คอลลินส์ (Emma Louise Collins) อดีตซีอีโอของ WEH มีสัญชาติอังกฤษ ซึ่งกฎหมายอังกฤษอนุญาตให้ศาลอังกฤษมีเขตอำนาจพิจารณาคดีได้

ในการพิจารณาคดีนี้ ศาลได้นำกฎหมายไทย สิงคโปร์ ฮองกง เบลีทซ์ หมู่เกาะบริติชเวอร์จิน รวมถึงกฎหมายล้มละลายของอังกฤษ มาประกอบการพิจารณาคดี

ที่สุดแล้ว ศาลพาณิชย์ของอังกฤษได้มีคำตัดสินเมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม ที่ผ่านมา ให้ ณพ ณรงค์เดช และพวกรวม 14 คน จ่ายค่าเสียหายรวมราว 900 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือกว่า 30,000 ล้านบาท

ตอนที่หนึ่งในไตรภาค นพพร คือผู้ชนะ ผู้ตัดสินคือ ศาลพาณิชย์ของอังกฤษ

ภาคสอง ณพชนะในศาลไทย

ณพ ณรงค์เดช จัดการแถลงข่าวเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน ร่วมกับ คุณหญิงกอกแก้ว บุญยะจินดา และฝ่ายกฎหมาย วีระวงศ์ จิตต์มิตรภาพ ถึงชัยชนะในทุกคดีในศาลไทย หลังจากแพ้ในศาลชั้นต้นอังกฤษ ว่าสมคบชักจูงให้ นพพร ศุภพิพัฒน์ ขายหุ้น WEH ในราคาต่ำกว่ามูลค่า

ในการแถลงข่าว วีระวงศ์ตั้งข้อสังเกตว่า ศาลอังกฤษตัดสินบนข้อเท็จจริงที่ผิด และไม่เข้าใจมาตรา 112 และณพกล่าวว่า คำพิพากษาของศาลอังกฤษที่ได้ใช้กฎหมายไทย ถูกศาลแขวงพระนครใต้ของไทยตัดสินกลับในคดีที่นพพรฟ้องเป็นคดีอาญาว่าโกงเจ้าหนี้ โดยศาลไทยพิพากษาว่าไม่มีการโกงเจ้าหนี้ จึงให้ยกฟ้อง

ณพกล่าวถึงการซื้อหุ้น WEH ว่า การซื้อขายกับนพพรเป็นไปอย่างถูกต้อง และชำระค่าซื้อหุ้น REC ซึ่งถือหุ้น WEH เป็นจำนวน 59.46 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนหุ้นทั้งหมด มูลค่า 6,000 ล้านบาท คงเหลือเพียงโบนัสเพิ่มเติม

นอกจากนี้ยังชี้แจงว่า ครอบครัวณรงค์เดชไม่มีส่วนร่วมในการลงทุนหุ้น WEH โดยเงินลงทุนที่มาจาก คุณหญิงกอกแก้ว บุญยะจินดา (มีศักดิ์เป็นแม่ภรรยาของณพ) นอกจากนี้ การกู้เงินครอบครัว ซึ่งมีการคืนเงินพร้อมดอกเบี้ย เป็นเงินกู้ไม่ใช่เงินลงทุน

สรุปการชนะคดีของณพ เป็นคดีภายในครอบครัว ซึ่งครอบครัวณรงค์เดชฟ้องณพและพวก มี 5 คดี คือ

1. คดีช่งกง โดยศาลช่งกง

เกษม ณรงค์เดช เป็นโจทก์ ฟ้อง โกลเด็น มิวสิค ลิมิเต็ด จำกัด, ณพ ณรงค์เดช และ คุณหญิงกอกแก้ว บุญยะจินดา เรื่องละเมิดและขอคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว เมื่อปี 2561 คดีนี้อนุญาตให้โจทก์ถอนฟ้อง

2. คดีเอกสารปลอม โดยศาลอาญา รัชดา

เกษม ณรงค์เดช เป็นโจทก์ อ้างว่าตนเองในฐานะผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท โกลเด็น มิวสิค ลิมิเต็ด จำกัด ฟ้องคุณหญิงกอกแก้ว บุญยะจินดา, ณพ ณรงค์เดช และ สุรัตน์ จิรจรัสพร เรื่องความผิดเกี่ยวกับเอกสาร เมื่อปี 2561 คดีนี้ยกฟ้อง เพราะพยานผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและหาข้อยุติไม่ได้ และลายมือชื่อไม่ได้ผิดแผกแตกต่างให้เห็นชัดเจนว่าเป็นลายมือชื่อปลอม รวมทั้งเงินช่วยเหลือจากครอบครัวเป็นเงินกู้ยืม ซึ่งณพใช้หนี้พร้อมดอกเบี้ย จึงไม่ใช้การร่วมลงทุน

3. คดีเรียกทรัพย์สิน โดยศาลแพ่งกรุงเทพใต้

เกษม ณรงค์เดช เป็นโจทก์ยื่นฟ้องจำเลย 14 คน และมีจำเลยร่วมอีก 31 คน เมื่อปี 2562 เรื่องให้เรียกทรัพย์สิน หุ่นบริษัท วินด์ เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด คดีนี้โจทก์ขอถอนฟ้องโดยโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง โดยเกษมให้หุ้นแก่ณพ การเรียกคิสนั้น ณพจะต้องมีพฤติการณ์เนรคุณ ซึ่งไม่ปรากฏว่าณพประพฤติเนรคุณ

4. คดีผิดสัญญา เรียกทรัพย์สิน โดยศาลแพ่งกรุงเทพใต้

กฤษณ์ และ กรณ์ ณรงค์เดช เป็นโจทก์ร่วมฟ้อง ณพ ณรงค์เดช, บริษัท วินด์ เอนเนอร์ยี โฮลดิ้ง จำกัด, บริษัท โกลเด็น มิวสิค ลิมิเต็ด จำกัด และ คุณหญิงกอกแก้ว บุญยะจินดา เมื่อปี 2565 เรื่องสัญญาเพิกถอนนิติกรรม เรียกทรัพย์สิน คดีนี้ยกฟ้อง เพราะโจทก์ไม่สามารถหักล้างได้ว่า เอกสารในการโอนหุ้นไม่ใช่เอกสารที่แท้จริง จึงไม่มีน้ำหนัก

5. คดีปลอมลายเซ็น โดยศาลอาญากฎหมายใต้

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด (สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญากฎหมายใต้ 1) เป็นโจทก์ฟ้อง ณพ ณรงค์เดช, คุณหญิงกอกแก้ว และ สุภาพร วงษ์อนันต์ เมื่อปี 2564 เรื่องการปลอมแปลงเอกสาร คดีนี้ศาลยกฟ้อง ศาลใช้ดุลพินิจรับฟังว่า เอกสารทั้ง 6 ฉบับปลอม แต่ไม่มีหลักฐานยืนยันว่ามึงสามคนเป็นผู้ปลอม หรือมีส่วนเกี่ยวข้องในการลงลายมือชื่อและนำไปแอบอ้างใดๆ

ตอนที่สอง ณพ คือผู้ชนะ ผู้ตัดสินคือศาลไทย

ภาคสาม นพพรโต้กลับ

วันที่ 8 พฤศจิกายน 2566 นพพร ศุภพิพัฒน์ ในออกจดหมายโต้การแถลงข่าวเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายนของ ณพ ณรงค์เดช, วีระวงศ์ จิตต์มิตรภาพ และ คุณหญิงกอกแก้ว บุญยะจินดา ว่า การแถลงข่าวมีสาระสำคัญที่อาจสร้างความเข้าใจผิด และได้ชี้แจง 3 ประเด็นสำคัญเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องคือ

ประเด็นแรก บริษัทของ ณพ ณรงค์เดช ผิดนัดชำระหนี้พร้อมดอกเบี้ยค่าหุ้น บริษัท วินด์ เอนเนอร์ยี่ โฮลดิ้ง จำกัด มูลค่ากว่า 30,000 ล้านบาทให้แก่บริษัทฮ่องกง 3 แห่ง ที่ผมเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่ง ได้แก่บริษัทซิมโพนี พาร์ทเนอร์ส ลิมิเตด, บริษัทเน็กซ์ โกลบอล อินเวสต์เม้นท์ส ลิมิเตด และบริษัท ไดนามิค ลิงค์ เวเนเจอร์ส ลิมิเตด

คดีความระหว่างผมกับ ณพ ณรงค์เดช และพวก มีประเด็นหลักคือ การที่บริษัทของ ณพ ณรงค์เดชมีข้อ ผูกพันตามสัญญาซื้อขายหุ้นบริษัทวินด์ เอนเนอร์ยี่ โฮลดิ้ง จำกัด (บริษัทวินด์ฯ) จำนวน 700 ล้านเหรียญสหรัฐ แต่ผิดสัญญา

ที่ผ่านมา ณพ ณรงค์เดช ชำระเงินค่าหุ้นทั้งหมดเพียงแค่ 175 ล้านเหรียญสหรัฐ โดยแบ่งออกเป็น 2 ครั้ง

- ครั้งที่ 1 ในปี 2558 จำนวน 90 ล้านเหรียญสหรัฐโดยใช้เงินกู้ยืมจากบุคคลภายนอก
- ครั้งที่ 2 ในปี 2562 จำนวน 85 ล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งได้มาจากการขายหุ้นบริษัทวินด์ฯ บางส่วนให้ ประเดช กิตติอิสรานนท์

โดยการชำระครั้งที่ 2 เป็นการชำระหลังจากการผิดนัดชำระค่าหุ้นเป็นเวลาเกือบ 4 ปี และไม่เคยชำระค่า หุ้นส่วนที่เหลือพร้อมดอกเบี้ยคงค้างตามที่ระบุไว้ในสัญญาซื้อขาย จึงเป็นเหตุให้เป็นคดีพิพาทกันที่ อนุญาโตตุลาการ รวมทั้งหมด 3 คดี

- คดีที่ 1 คือ เรื่องการค้างชำระหนี้ค่าหุ้นงวดแรกตามสัญญาซื้อขาย หลังจากได้รับโอนหุ้นแล้วเสร็จในปี 2558 โดยได้เสนอข้อพิพาทในเดือนมกราคม 2559 อนุญาโตตุลาการมีคำตัดสินชี้ขาดแล้วในวันที่ 22 กันยายน 2560 ที่ผ่านมา ให้บริษัทของ ณพ ณรงค์เดช ชำระเงินจำนวน 85 ล้านเหรียญสหรัฐพร้อม ดอกเบี้ย ซึ่งณพไม่ได้ร้องขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดแต่อย่างใด ในขณะที่เดียวกันก็ยังไม่เพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ

แต่สุดท้ายในปี 2562 ก็ต้องนำเงินจำนวน 85 ล้านเหรียญสหรัฐมาชำระให้แก่เจ้าหนี้ เพราะในเวลานั้น บริษัทในเครือวินด์ เอนเนอร์ยี่ โฮลดิ้ง ทำเรื่องขอสินเชื่อกจากธนาคารไทยพาณิชย์ เป็นจำนวนประมาณ 30,000 ล้านบาท และธนาคารตั้งเงื่อนไขการให้สินเชื่อโดยกำหนดให้ชำระเงินค่าหุ้นคงค้างจำนวน ดังกล่าวให้แล้วเสร็จ

แต่เนื่องจากการชำระค่าหุ้นส่วนนี้ล่าช้ากว่ากำหนดไปเป็นระยะเวลาเกือบ 4 ปี มูลค่าหนี้จากเงินต้น พร้อมดอกเบี้ยตามสัญญา ณ วันที่ชำระจึงเพิ่มขึ้นเป็น 142 ล้านเหรียญ ดังนั้นเมื่อหักเงินส่วนที่ได้ชำระ มาแล้ว ยังคงเหลือเงินค้างชำระอยู่จำนวน 57 ล้านเหรียญ และหากรวมดอกเบี้ยจนถึง

ปัจจุบันจะเป็น เงินประมาณ 80 ล้านบาท ซึ่งคดีนี้ปัจจุบันถึงที่สุดแล้ว และยังคงไม่มีการชำระ
เงินคงค้างส่วนนี้แต่ อย่างใด

- คดีที่ 2 คือการเรียกให้ชำระค่าหุ้นส่วนที่เหลือจำนวน 525 ล้านบาทสหรัฐ คดีนี้
อนุญาโตตุลาการมีคำ ชี้ขาดในเดือนมิถุนายน 2562 ให้บริษัทของณพชำระเงินจำนวน 525 ล้าน
เหรียญสหรัฐดังกล่าว พร้อมดอกเบี้ย ซึ่งต่อมาณพไปอุทธรณ์ที่ศาลสูงสิงคโปร์ให้เพิกถอนคำชี้ขาด
จนในที่สุดศาลสูง สิงคโปร์เพิกถอนคำชี้ขาดดังกล่าวบางส่วน หากสื่อมวลชนและท่านที่ติดตาม
ข่าวนี้จำได้ เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2564 ณพ ณรงค์เดช ได้ออกมาแถลงต่อสื่อมวลชนว่า ขณะคดี
อนุญาโตตุลาการ จบทุก อย่าง จบทุกเรื่อง และไม่มีหนี้ค่าหุ้นตามสัญญาที่ต้องจ่ายให้แก่ นายณพ
พรอีกต่อไป อันเป็นความเท็จ ความจริงแล้วศาลสูงสิงคโปร์ไม่เคยพิพากษาว่าบริษัทของณพไม่ได้
เป็นหนี้ เพียงตัดสินว่ามี ข้อผิดพลาดทางเทคนิคจากการที่คณะอนุญาโตตุลาการไม่ได้กำหนด
เงื่อนไขเรื่องเขตอำนาจของตน จึง เพิกถอนคำชี้ขาด แต่ไม่ได้ตัดสินสิทธิ์ในการเสนอข้อพิพาทใหม่

คดีที่ 3 บริษัทฮ่องกงทั้ง 3 แห่ง จึงเสนอข้อพิพาทแก่นอนุญาโตตุลาการเพื่อขอให้ชี้ขาดให้บริษัท
ของณพชำระเงินในส่วนของค่าหุ้นส่วนที่เหลือ 525 ล้านบาทสหรัฐดังกล่าวพร้อมดอกเบี้ยอีก
ครั้งเมื่อ วันที่ 27 กรกฎาคม 2564 ในคดีนี้ณพโต้แย้ง โดยอ้างเหตุต่างๆ ในการไม่จ่ายเงินค่าหุ้น
แต่อนุญาโตตุลาการไม่เห็นด้วยกับข้อโต้แย้งของณพ และได้มีคำตัดสินชี้ขาดในเดือนมีนาคม
2566 ให้บริษัทของณพชำระเงิน 525 ล้านบาทสหรัฐพร้อมดอกเบี้ย ซึ่งหากนับถึงวันนี้ มูลค่าหนี้
ดังกล่าวรวมเป็นเงินจำนวนกว่า 800 ล้านบาทสหรัฐ โดยที่ณพไม่ได้ร้องขอให้ศาลเพิกถอนคำ
ชี้ขาด คดีจึงถึงที่สุดแล้ว

ณ ตอนนี้อยู่ที่ยุติแล้วว่า บริษัทของณพ เป็นหนี้ค้างชำระเงินค่าหุ้นพร้อมดอกเบี้ยให้แก่บริษัท
ฮ่องกงทั้ง 3 แห่งจากผลของคำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการทั้งสองคดี รวมเป็นจำนวนเงินประมาณ
900 ล้านบาทสหรัฐ อัน เป็นตัวเลขที่ศาลอังกฤษนำไปใช้เป็นฐานในการกำหนดค่าเสียหาย
(อ่านคำพิพากษาฉบับเต็ม) ณพพอใจไม่พูดถึงเรื่องที่แพ้คดี อนุญาโตตุลาการคดีที่สามในการแถลง
ข่าวของณพเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2566 ที่ผ่านมา ทั้งที่คดีนี้คือ ประเด็นหลักของการพิพาทและ
คดีความทั้งหมดที่เกิดขึ้น

ประเด็นที่สอง เรื่องโกงเจ้าหนี้

ศาลอังกฤษใช้เวลาดำเนินการและวินิจฉัยคดีนี้อย่างละเอียดถี่ถ้วนนานกว่า 4 ปี มีทนายความที่ทำ
คดีนี้ของทั้งโจทก์และจำเลยรวมกันประมาณ 50-60 คน มีการตรวจทานเอกสารที่เกี่ยวข้อง รวม
ทั้งอีเมล ข้อความใน โทรศัพท์มือถือ ฯลฯ นับแสนแผ่น เอกสารชิ้นสำคัญได้รับการตรวจสอบ
Metadata (ข้อมูลรายละเอียดที่อธิบาย ถึงความเป็นมาของข้อมูล อาทิ ชื่อผู้สร้างเอกสาร, วันและ
เวลาในการสร้างเอกสาร ทำให้ทราบว่าเอกสาร ทำย้อนหลังหรือไม่) นับเป็นคดีที่ใหญ่ที่สุดของ
เกาะอังกฤษในรอบปีหรืออาจจะหลายปีที่ผ่านมา เป็นคดีสำคัญที่ ศาลต้องใช้การพิจารณาอย่าง
ละเอียดถี่ถ้วน ศาลสูงของอังกฤษยอมมอบหมายคดีนี้ให้ผู้พิพากษามือหนึ่ง

ถึงแม้การพิจารณาคดีจะใช้กฎหมายไทยเป็นหลัก และศาลอังกฤษไม่ได้มีความเชี่ยวชาญ
กฎหมายไทย แต่ถือเป็นเรื่องปกติที่ศาลอังกฤษพิจารณาคดีโดยใช้กฎหมายของต่างประเทศ ซึ่ง
ศาลจะพิจารณาข้อกฎหมายโดยใช้ ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญกฎหมายไทย ในกรณีนี้ได้แก่
รศ.ดร.มนิน พงศาपाल อดีตคณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ ศ.พิเศษ สุชาติ

ธรรมาพิทักษ์กุล อดีตประธานกรรมการอำนวยการสำนัก ผูกอบรมวิชาว่าความ ฝ่ายณพและพวก ก็ได้เข้าสู่คดีที่อังกฤษอย่างเต็มที่ โดยณพและจำเลยเกือบทั้งหมดได้เดินทางมาเบิก ความที่ศาล อังกฤษด้วยตนเอง ตัวผมเองถูกถามคำถามจากทนายจำเลยต่างๆ นานเกือบ 7 วัน

จากข้อเท็จจริงข้างต้น จึงสามารถมั่นใจได้ว่าคำตัดสินของศาลอังกฤษในคดีนี้ มีกระบวนการ พิจารณาคดีที่ได้รับความน่าเชื่อถือสูงในระดับสากล

ในกรณีการยกฟ้อง ณพ ณรงค์เดช และพวก จากศาลแขวงพระนครใต้เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2566 ที่ผ่านมา ด้วยเหตุผลว่าขาดเจตนาพิเศษเพื่อไม่ให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ เนื่องจากศาลเห็นว่าเหตุ จำเป็นในการขายหุ้น บริษัทวินด์ฯ ออกไป ไม่เช่นนั้นทางธนาคารไทยพาณิชย์จะไม่ปล่อยเงินกู้

โจทก์เองก็ไม่ได้เห็นว่าการขายหุ้นออกไปนั้นต้องเป็นการโกงเจ้าหนี้เสมอไป หากณพขายหุ้นดัง กล่าวอย่างโปร่งใสให้กับบุคคลภายนอกที่เสนอราคาสูงสุด หรือเท่ากับราคาหุ้น 700 ล้านเหรียญ และนำเงินที่ได้รับมาชำระ เจ้าหนี้ก็อาจถือว่าสุจริต แต่ณพมิได้ทำเช่นนั้น

ศาลอังกฤษได้พิจารณาตามพยานเอกสารดังกล่าวเกี่ยวกับการโอนหุ้นบริษัทวินด์ฯ โดยศาลเห็นว่า มีการขาย หุ้นบริษัทวินด์ฯ มูลค่ากว่าหลายหมื่นล้านบาท จากบริษัทเคพีเอ็น เอนเนอจี้ฯ ไปยัง เกษมในราคาเพียง 2,400 ล้านบาท และไม่ได้มีการจ่ายเงินกันจริง แต่เป็นการแบ่งจ่ายหลายๆ ครั้ง ครั้งละ 1-300 ล้านบาท และทุก ครั้งเงินดังกล่าวอยู่ในบัญชีไม่ทันข้ามวันก็จะถูกส่งจ่ายกลับไปยัง กลุ่มของณพ

โดยที่เงินไม่ได้มาจากเกษม แต่เป็นบุคคลที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง มีเพียงเงินจำนวน 300 ล้านบาทที่มา จากครอบครัวคุณหญิงกอกแก้ว แต่พอเข้าบัญชีแล้วก็ถูกส่งจ่ายกลับไปยังกลุ่มของณพ อีกทั้ง เอกสาร ประกอบการซื้อขายต่างๆ อาทิ รายงานการประชุมของบริษัทเคพีเอ็น เอนเนอจี้ฯ ที่อนุมัติ การขายหุ้นครั้งนี้ และรายงานการประเมินราคาหุ้นที่จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการโอนหุ้นดังกล่าวก็ ถูกทำขึ้นย้อนหลัง

ศาลจึงพิพากษาว่าการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการฉ้อฉลและถือเป็นการโกงเจ้าหนี้ คำพิพากษาศาล ยังชี้ให้เห็นถึง พฤติกรรมของณพ และผู้ที่แถลงข่าวในวันที่ 2 พฤศจิกายน ร่วมกับณพในย่อหน้าที่ 905 ของคำ พิพากษาว่า

“การแสวงหาความจริงในคดีนี้จำเป็นที่จะต้องพึ่งพยานเอกสาร เนื่องจากเป็นที่ชัดเจนว่าพยาน บุคคลฝั่งจำเลย หลายคนโกหกอย่างต่อเนื่องต่อศาล ลักษณะและขอบเขตของการโกหกของคน เหล่านี้หลายครั้งน่าใจหาย เช่นเดียวกับท่าทีผอคลายของคนเหล่านี้ต่อการผลิตเอกสารเท็จเพื่อ หลอกลวงและทำให้ผู้อื่นเข้าใจผิด เป็นที่ชัดเจนว่าการพูดความจริงเป็นสิ่งแปลกปลอมสำหรับ จำเลยบางคน โดยเฉพาะ นายณพ ณรงค์เดช ผู้ซึ่งดูเหมือน ไม่สามารถจะให้การอย่างตรงไปตรง มาได้เลยในแทบจะทุกเรื่อง และพร้อมที่จะพูดอะไรก็ได้ถ้าเขาคิดว่านั่นคือ สิ่งที่ทำให้เขาได้ ประโยชน์ แม้เป็นเรื่องเท็จ”

“ส่วนคุณวีระวงศ์ เป็นผู้ร่างเอกสารปลอมมากมายในฐานะทนายความของณพ”

“คุณหญิงกอกแก้วผู้มีบทบาทเป็นหุ้นเชิดของลูกเขย ได้ให้การสนับสนุนนายณพโดยไม่สนใจว่าจะเป็นความเท็จ”

ท้ายที่สุดหลังศาลอังกฤษมีคำพิพากษา ฌพ คุณหญิงกอกแก้ว และวีระวงศ์ ก็ไม่ได้ยื่นอุทธรณ์ใดๆ อีก คดีความที่ศาลอังกฤษจึงถึงที่สุดแล้ว หลังจากนั้นบริษัทฮ่องกงทั้ง 3 แห่งก็จะยื่นอุทธรณ์ในส่วน คดีกองเจ้าหนี้ที่ประเทศไทยต่อไป

ประเด็นที่สาม ใครคือผู้ซื้อหุ้นบริษัทวินด์ฯ ที่แท้จริง

จุดเริ่มต้นของเรื่องทั้งหมดคือการที่ฌพได้ตกลงที่จะเป็นผู้ถือหุ้นบริษัทวินด์ฯ แทนผม (นอมินี) โดยอ้างว่าได้รับการสนับสนุนจากผู้มีอำนาจ จึงสามารถที่จะดูแลกิจการต่างๆ ของบริษัทวินด์ฯ ที่ยังคงดำเนินการอยู่ในประเทศไทยได้ จนนำไปสู่การตกลงว่าจะทำสัญญาขึ้นมาสองชุด คือ สัญญาซื้อขายหุ้น และสัญญาซื้อหุ้นคืน

แต่เมื่อได้ลงนามในสัญญาซื้อขายหุ้นในเดือนมิถุนายน 2558 และโอนหุ้นแล้วเสร็จในเดือน สิงหาคม 2558 ฌพปฏิเสธที่จะลงนามในสัญญาซื้อหุ้นคืนตามที่ตกลงกันไว้ในตอนแรก ซึ่งในเรื่อง ประเด็นนี้ศาลอังกฤษก็ได้มีคำพิพากษาว่า ฌพเคยตกลงที่จะเป็นนอมินีผมจริงแต่ผิดสัญญา (ดูได้จากคำพิพากษาตามลิงก์ด้านบน)

หลังจากนั้นเมื่อวันที่ 26 กันยายน 2558 ฌพเดินทางมาพบผมที่ปารีส ผมจึงแจ้งให้ฌพโอนหุ้นคืน ถ้าหากไม่ต้องการจะลงนามในสัญญาซื้อหุ้นคืน แต่ฌพปฏิเสธไม่ยอมคืนโดยอ้างผู้มีอำนาจท่าน เดิม แต่ยืนยันว่าจะปฏิบัติตามเงื่อนไขในสัญญาซื้อขายหุ้น และขอเวลาในการหาเงินชำระค่าหุ้น งวดแรกตามสัญญาจำนวน 175 ล้านบาท

ผมให้เวลาฌพเพิ่มอีก 2 เดือนในการหาเงินมาชำระค่าหุ้นตามสัญญา และกำชับว่าหากผิดนัดก็จะ ดำเนินการเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการทันที แต่เวลาล่วงเลยมาจนถึงเดือนมกราคม 2559 ฌพกลับชำระเงินค่าหุ้นมาเป็นจำนวนเพียง 90 ล้านบาทสหรัฐ และพบว่าเงินที่นำมาชำระค่า หุ้นนั้น ส่วนใหญ่เป็นเงินกู้จากการออกตั๋วสัญญาใช้เงินระยะสั้น และบางส่วนนำมาจากบริษัทวิน ด์ฯ ฌพไม่ได้ใช้เงินของตนเอง เลยแม้แต่บาทเดียว ผมจึงดำเนินการเสนอข้อพิพาทต่อ อนุญาโตตุลาการในเดือนเดียวกัน

ต่อมาในช่วงปี 2559-2560 ฌพไม่สามารถชำระเงินคืนเจ้าหนี้ตั๋วสัญญาใช้เงินระยะสั้นได้ จึง ร้องขอครอบครัวณรงค์เดชให้นำที่ดินและทรัพย์สินไปค้ำประกันกับเจ้าหนี้รายใหม่เพื่อกู้เงิน จำนวนประมาณ 1,400 ล้านบาท มาคืนเจ้าหนี้ตั๋วสัญญาใช้เงิน

และเมื่อหนี้เงินกู้ก้อนใหม่ถึงกำหนดชำระ ฌพก็ยังคงไม่สามารถชำระหนี้ดังกล่าวได้อีก จึงทำให้ เจ้าหนี้จำเป็นต้องบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินของครอบครัวณรงค์เดช และทำให้ครอบครัวณรงค์ เดชต้องหาเงินไปชดใช้หนี้ในส่วนนี้แทนฌพ

ต่อมาในปี 2561 ผมพบว่าหุ้นบริษัทวินด์ฯ ที่รับโอนไปในนามบริษัทของฌพ ถูกย้ายโอนต่อไปยัง บริษัท โกลเด็น มิวสิค ซึ่งมี เกษม ณรงค์เดช เป็นเจ้าของ ทำให้บริษัทฮ่องกงทั้ง 3 แห่งในฐานะเจ้า หนี้ดำเนินการร้องต่อศาลฮ่องกงให้ทำการคุ้มครองหุ้นบริษัทวินด์ฯ ชั่วคราว โดยห้ามไม่ให้ จำหน่ายจ่ายโอนหุ้นใดๆ

เกษมเมื่อทราบเรื่องก็ทำหนังสือมาแจ้งว่าจะให้ความร่วมมือ แต่เมื่อฌพเห็นว่า เกษมอาจโอนหุ้น บริษัทวินด์ฯ คืนให้ 3 บริษัทฮ่องกงผู้เป็นเจ้าหนี้ ฌพจึงได้ดำเนินการทำให้เกษมพ้นจากการเป็นผู้ถือ หุ้นและผู้มีอำนาจควบคุมในบริษัทโกลเด็น มิวสิค โดยใช้เอกสารต่างๆ อาทิ สัญญาแต่งตั้งตัวแทน

ที่ระบุว่า เกษมเป็นตัวแทนคุณหญิงกอกแก้ว และหนังสือโอนหุ้นของบริษัทโกลเด้น มิวสิค จาก เกษมไปยังคุณหญิงกอกแก้ว

ซึ่งศาลอังกฤษพิพากษาว่า เอกสารเหล่านี้ถูกทำขึ้นย้อนหลังและเป็นเอกสารเท็จ ส่วนคุณหญิงกอก แก้วก็เป็นเพียงแค่หุ้นเชิดของณพเท่านั้น ความจริงแล้วคุณหญิงกอกแก้วไม่ได้เป็นผู้ลงทุนซื้อหุ้น บริษัทวินด์ฯ และมีได้เป็นเจ้าของที่แท้จริงของบริษัทโกลเด้น มิวสิค หรือหุ้นบริษัทวินด์ฯ แต่อย่าง ใด ซึ่งก็สอดคล้องกับข้อเท็จจริงว่า เจ้าหนี้ทั้ง 3 บริษัทต้องงง ไม่เคยเกี่ยวข้องและไม่เคยได้รับเงิน ชำระค่าหุ้นจากคุณหญิงกอกแก้ว

ผมจำเป็นต้องออกมาชี้แจงข้อเท็จจริง พร้อมหลักฐานคำพิพากษาของศาล เพื่อโต้แย้งคำแถลง ของณพและคุณหญิงกอกแก้ว และเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความสับสนต่อสาธารณชน โดยเฉพาะต่อ เจ้าหนี้รายอื่นๆ ของทั้งสอง ผมเชื่อว่าท่านที่อ่านมาถึงตรงนี้ก็คงตัดสินใจได้แล้วว่า ณพและคุณ หญิงกอกแก้วเป็นผู้บริสุทธิ์หรือไม่

หลังจากนี้ เมื่อนพพรออกมาแถลงความจริงอีกมุมหนึ่ง คงต้องติดตามกันต่อไปว่า มหาภาพยั ยาวนานของคดีหุ้นโรงไฟฟ้าที่มูลค่ามหาศาล และพาดพิงไปถึงมาตรา 112 จนทำให้ฝ่ายหนึ่งต้อง ออกนอกประเทศ จะมีบทสรุปเช่นไร และใครคือเจ้าของหุ้น WEH ตัวจริงกันแน่

"เจ้าคุณ Herrera" ผาก "พวงเพ็ชร" แก้ม.สงฆ์ พระถูกกล่าวหาผิดอาญา "ยังไม่ต้องสละสมณเพศ"

 dailynews.co.th/news/2884554

พระเมธีวชิรบัณฑิต (Herrera ธรรมมหาโส) เจ้าอาวาสวัดใหม่ (ยายแป้น) ผอ.วิทยาลัยพุทธศาสตร์นานาชาติ (IBSC) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย(มจร) ได้โพสต์ข้อความผ่านเฟซบุ๊กส่วนตัวว่า ในโอกาส 120 ปี ชาตกาล สมเด็จพระพุทธมหาราช (อ.จ. อาสโภ) วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ อยากฝากพรรคเพื่อไทยแก้ไข พ.ร.บ.คณะสงฆ์ มาตรา 29 หลังจากเห็นข่าวนางพวงเพ็ชร ชุนละเอียด รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้เตือนว่าขออย่าแชร์ภาพพระ AI เทียวคาราโอเกะ ก็อนุโมทนาสาธุที่รัฐมนตรีจากพรรคเพื่อไทย รวมถึงทีมงานที่ปรึกษาได้พากันเอาใจใส่และเป็นธุระในการทำหน้าที่ปกป้อง และคุ้มครองพระพุทธศาสนา อย่างไรก็ดี สิ่งที่ยากจะฝากท่านรัฐมนตรี และทีมงาน ที่สังกัดพรรคเพื่อไทยในฐานะที่เป็นรัฐบาล ก็คือ อยากให้หันมาสนใจทำงานในเชิงโครงสร้าง จะเป็นการเข้ามาช่วยรักษาพระศาสนาในระยะยาว และยั่งยืนมากยิ่งขึ้น

นโยบายแห่งรัฐของรัฐบาลได้กล่าวถึงกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี 2560 มาตรา 67 โดยได้ย้ำเตือนว่า รัฐจะเข้าไปสร้างระบบและกลไกส่งเสริมคุณธรรม รวมถึงการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา และการมีมาตรการและกลไกในการป้องกันด้วย จากมาตรานี้ จึงเห็นสมควรให้มีการแก้ไข พ.ร.บ.คณะสงฆ์ มาตรา 29 ที่ระบุว่า พระภิกษุรูปใดถูกจับโดยต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ถ้าพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการไม่เห็นสมควรให้ปล่อยตัวชั่วคราว และเจ้าอาวาสวัดที่พระภิกษุรูปนั้นสังกัดไม่รับมอบตัวไว้ควบคุม หรือพนักงานสอบสวนไม่เห็นสมควรให้เจ้าอาวาสรับตัวไปควบคุม หรือพระภิกษุรูปนั้นมิได้สังกัดในวัดใดวัดหนึ่ง พนักงานสอบสวนมีอำนาจจัดดำเนินการให้พระภิกษุรูปนั้นสละสมณเพศเสียได้ ซึ่งมาตรานี้ถูกตราขึ้นในยุคจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ในปี 2505 ซึ่งเป็นปีที่ “หลวงพ่อบ้าง” ถูกกล่าวหาว่า เป็นคอมมิวนิสต์ และเป็นเหตุแห่งการจับกุม คุมขัง และเป็นเหตุแห่งการบังคับให้หลวงพ่อบ้างลาสิกขา และจำพรรษาอยู่ในสันติบาลาราม จนในที่สุดศาลได้มีคำพิพากษายกฟ้องในปี 2509 โดยในคำพิพากษาดอนท้าย ศาลยังได้ย้ำกับหลวงพ่อบ้าง ให้นับว่าเป็นกรรมของท่านเอง

กรรมที่หลวงพ่อบ้างได้รับในวันนั้น นับเป็นทั้งอดีตกรรม และปัจจุบันกรรมที่ท่านต้องกลายเป็นนักโทษ ถูกคุมขังระหว่างปี 2505-2509 ยังไม่รวมถึงข้อหาอื่นตั้งแต่ปี 2503 จนกาลผ่านมา 120 ปีแห่งชาตกาลของหลวงพ่อบ้าง ประวัติศาสตร์ดังกล่าวก็ตามมาหลอกหลอนพระเถระผู้ใหญ่หลายท่านดังที่เกิดขึ้นในช่วง 5-6 ปีที่ผ่านมา ประเด็นคือ พรรคเพื่อไทยในขณะที่เป็นฝ่ายค้านก็เคยออกมาอภิปรายประเด็นนี้อยู่หลายรอบ ถึงประเด็นความไม่ชอบมาพากลเกี่ยวกับสิ่งที่พระผู้ใหญ่ต้องมาเผชิญกับชะตากรรมดังที่ปรากฏ แต่ถึงวันนี้ ยังไม่ได้ยินว่า พรรคเพื่อไทย โดยเฉพาะ รัฐมนตรีที่กำกับดูแลสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ และทีมที่ปรึกษาจะมีแนวทางต่อประเด็นนี้อย่างไร

ในส่วนของหลักสูตรสันติศึกษา มจร ได้กระตุ้นให้นิสิตท่านหนึ่งซึ่งเป็นผู้อำนวยการในกระทรวงยุติธรรมที่มีฐานะเทียบเท่าอธิบดี ได้ทำคุณนิพนธ์เกี่ยวกับประเด็นนี้ในหัวข้อว่า บทบัญญัติและกฎหมายเกี่ยวกับสถานที่พักสงฆ์สำหรับพระภิกษุที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญาที่เอื้อต่อวิถีพระธรรมวินัย คำตอบที่ได้คือ การจะแก้ประเด็นนี้ในระยะยาวได้ จะต้องแก้ไขมาตรา 29 ดังที่ได้กล่าวไว้ เพื่อเปิดทางให้กระทรวงยุติธรรม อาจจะโดยกรมราชทัณฑ์ เสนอให้มีการออกกฎกระทรวงให้สามารถกำหนดสถานที่ควบคุมพระสงฆ์เพิ่มเติม ซึ่งมีใช้ทัณฑสถาน อันจะทำให้ท่านสามารถประกอบศาสนกิจได้ จนกว่าคดีจะถึงที่สุด โดยไม่ต้องบังคับให้สละสมณเพศ หรือลาสิกขา ดังที่ปรากฏในมาตรา 29

โอกาส 120 ปี ชาตกาลของ “หลวงพ่อบ้าง อาสภมหาเถระ” จึงอยากจะฝากประเด็นนี้ ไปถึงพรรคเพื่อไทย ที่กำกับสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ได้หันมาพิจารณา และยกระดับสู่การแสวงหาแนวทางในการพูดคุย ปรัชญาหารือระหว่างกระทรวงยุติธรรม มหาเถรสมาคม และภาคประชาสังคม รวมถึงคณะนิติศาสตร์ มจร เพื่อจะได้กำหนดแนวทางร่วมกัน มิให้ประวัติศาสตร์หวนกลับมาหลอกหลอนพระผู้ใหญ่ หรือพระสงฆ์ในสังคมไทย และประวัติศาสตร์จักได้จารึกไว้ให้โลกได้จดจำว่ารัฐบาลเพื่อไทย รวมถึงนักการเมืองที่เป็นชาวพุทธได้ตระหนักรู้ในประเด็นนี้ จึงได้ช่วยกันคุ้มครอง และออกแบบกลไกที่เหมาะสมต่อการรักษาพระศาสนาให้รุ่งเรืองต่อไป

อ้างเป็นแม่ที่ปรึกษานักการเมือง สั่งปลาไม่จ่าย 16 ล้าน

 pptvhd36.com/news/สังคม/209918

โดย [PPTV Online](#)

เผยแพร่ 9 พ.ย. 2566 ,11:54น.

เกษตรกร SME ขายปลาแช่แข็งใน จ.นครปฐม ร้องทิมข่าวพีพีทีวี อ้างถูกผู้หญิงรายหนึ่ง ซึ่งเป็นแม่ของที่ปรึกษานักการเมืองคนดัง ติดต่อเป็นคนกลางส่งออกไปที่ประเทศญี่ปุ่น แต่กลับไม่ยอมโอนเงินค่าสินค้าให้ หน้าซ้ายยังเรียกเก็บเงินอ้างเป็นค่า ใต้โต๊ะเจ้าหน้าที่ สุดท้ายเสียหายรวมกว่า 16 ล้านบาท

คลิปวิดีโอที่ นางธรรมาศ ไทรชมภู เกษตรกรเจ้าของเอสเอ็มอี ขายปลาแช่แข็ง ในพื้นที่ อ.บางเลน จ.นครปฐม นำมาร้องเรียนกับเรา เธอเล่าว่า เป็นภาพเมื่อช่วงกลางปี 2565 ขณะที่สามีภรรยาคนหนึ่ง เข้ามาเจรจาซื้อขายปลาแช่แข็ง ผ่านคนกลางที่เธอเอง ก็รู้จักได้ไม่นาน

ทั้งคู่ ดูเหมือน จะมีโปรไฟล์ทางสังคมที่น่าเชื่อถือ มีลูกชาย เป็นที่ปรึกษาของนักการเมือง อ้างว่าเป็นบริษัทส่งออกสินค้าการเกษตรส่งออกสินค้า มาแล้วนับไม่ถ้วน จึงสามารถส่งออกปลาแช่แข็งไปประเทศญี่ปุ่น ให้ราคาดีกว่าท้องตลาด

แถมดูโปรไฟล์จากเฟซบุ๊กก็ดูดีทำบุญที่ละหลักล้านบาทจึงตกลงซื้อขาย ทำสัญญากำหนดราคากัน โดยจะจ่ายเงินหลังได้รับสินค้าภายใน 7 วัน

นางธัชมาส เล่าว่า เพียงแค่ช่วงระยะเวลา ระหว่างปลายเดือนก.ค.ถึงวันที่ 15 พ.ย. 2565 คู่กรณีสั่งซื้อปลาแซ่แข็ง รวมมูลค่ากว่า 13 ล้านบาท มีการนำรถห้องเย็นมารับตามปกติ แต่ระหว่างนั้นกลับไม่ได้จ่ายเงินตามที่ตกลง โดยอ้างว่า ติดปัญหาต่างๆ ตั้งแต่เรื่องการขนส่ง สภาพอากาศ ไปจนถึงปัญหาด้านบัญชี

มีหน้าซ้ำยังมีการขอยืมเงิน เพื่อไปใช้จ่ายเป็นค่าดำเนินการ ทั้งค่ารถขนส่ง ค่าห้องเย็น ค่าเคลียร์เจ้าหน้าที่ เธอก็ยอมให้ยืมไปรวมกว่า 3 ล้านบาท เพราะกลัวว่า สินค้าของตัวเองที่ส่งไปแล้ว จะสูญเปล่า แต่สุดท้ายจนถึงวันนี้ เสียหายไปรวมกว่า 16 ล้านบาท เธอเองได้รับผลกระทบอย่างหนัก เพราะเป็นแค่ธุรกิจเอสเอ็มอีเล็กๆ จนเกือบจะคิดสั้น

นายรพี ชำนาญเรือ ผู้ประสานงานผู้เสียหาย บอกว่า สาเหตุที่ต้องพา นางธัชมาส ออกมาร้องเรียนผ่านสื่อมวลชน เนื่องจากมองว่า คู่กรณี มีพฤติกรรมในการสร้างโปรไฟล์ให้น่าเชื่อถือ ค่อนข้างจะรู้กฎหมาย และจากข้อมูลเชื่อได้ว่า มีพ่อค้าแม่ค้า หรือเกษตรกรเอสเอ็มอีรายอื่น ที่ตกอยู่สถานการณ์เดียวกันด้วย

เพื่อความเป็นธรรม เราพยายามติดต่อสอบถามคู่กรณี เบื้องต้น เธอยืนยันว่า ลูกชายของตัวเองไม่เกี่ยวข้อง ส่วนเรื่องคดีให้ทนายชี้แจง

ซึ่งทนายก็ชี้แจงแบบหนึ่งคนละม้วนกับผู้เสียหาย ประเด็นแรก เรื่องที่มีการกล่าวหาลูกความว่าใช้ชื่อปลอม ยืนยันว่าได้ตรวจสอบแล้วพบไม่เป็นอย่างจริง ส่วนคดีที่เกิดขึ้นมองว่าไม่ใช่การฉ้อโกง แต่เป็นปัญหาทางธุรกิจ โดยอ้างว่า อีกฝ่ายมีการเรียกราคาสินค้าสูงเกินจริง แต่ยืนยันว่ามีการส่งออกปลาแซ่แข็งบางส่วนไปที่ประเทศญี่ปุ่นแล้ว ปลายทางก็มีผู้ประกอบการที่มีตัวตนรับซื้อสินค้า

ล่าสุดพบว่า นางธัชมาส แจ้งความคู่กรณีในคดีฉ้อโกง ไว้ที่ สภ.บางเลน จ.นครปฐม สำนวนยังอยู่ในชั้นอัยการ โดย นายรพี และผู้เสียหาย ระบุว่า จะเดินทางร้องเรียน เพราะตลอดกว่า 1 ปี ที่ผ่านมา อีกฝ่ายแม้จะพยายามโทรศัพท์มาเจรจา แต่สุดท้ายกลับไม่มีท่าทีที่จะชดเชยค่าเสียหายประกอบกับกังวลเรื่องความไม่ปลอดภัย